arelkam bülten

İstanbul Arel Üniversitesi Kariyer Planlama, Uygulama ve Araştırma Merkezi

İlkbahar-Yaz 2019

EDİTÖRDEN

Yeni bir sayıyla MERHABA sevgili okur!

Buşra BABAOĞLU
İstanbul Arel Üniversitesi
Kariyer Planlama, Uygulama ve
Araştırma Merkezi
Eğitim Uzmanı

Belki de bizi ilk kez fark ettin, "neymiş, ne yazmışlar bir bakayım" dedin. O zaman hoş geldin.

Kariyer Elçilerimiz'in kaleme aldığı, yaşadıklarınızdan yola çıkarak sizlerde "aa evet şöyle bir şey varmış" hissi uyandırabilecek, biraz da tavsiye içerikli bir sayıyla sizi baş başa bırakacağım; ama benim de söyleyeceklerim var elbet.

Uzun zamandır, hazırlık sınıfından mezuniyete kadar olan süreçlerinizi yakından takip ediyorum. Hangi dönemde ne tepki verebileceğinizi, ne zaman hangi eğitimi soracağınızı tahmin edebiliyorum. Özellikle mezuniyete iki ay kala "özgeçmişim yok, hazırlayabiliyor muyuz?" gibi sorulara çok alışkınım. En çok da özgeçmiş danışmanlığına son anda gelen öğrenci profiline üzülüyorum. (Mezuniyetten sonra geleni söylemiyorum bile). Genellikle eğitimlerden haberdar olmamak, bir yerde çalışmak ya da arkadaşlarınızla sohbetin daha tatlı gelmesi gibi bahaneleri çok duyuyorum. Biz elimizden geldiğince duyuru yapsak da bu süreçte sizin de meraklı olmanız gerekiyor. Dönemin başında burada ne yaptığımızı öğrenmek ve bilgi almak için gelen öğrenciler olunca mutluluktan gözlerim yaşarıyor.

Edindiğiniz akademik bilgilerin yanında yirmi birinci yüzyılın gerektirdiği yetkinliklere sahip bireyler olarak mezun olmanızı önemsiyoruz. Bu yetkinlikler içerisinde adını daha önce hiç duymadıklarınız da olabilir, buyrun size bir araştırma konusu. Kariyer Merkezi olarak yetkinliklerinizin ve yeteneklerinizin farkına varabilmek ve bunları geliştirebilmek için eğitimler ve atölye çalışmaları düzenliyoruz. Bunun için de sizlere sektördeki deneyimlerini aktaracak alanında uzman eğitmenlerle buluşma fırsatlarını lütfen kaçırmayın. Eğer mezun öğrencilerle görüşme şansı yakalayamadıysanız ben size onlardan en çok duyduğum cümleyi aktarayım: "Keşke eğitimlerinize katılsaymışım, şimdi aynılarını başka şehirde olduğum ya da çalıştığım için para ile almak zorundayım." Mezun olsanız dahi eğitimlerimize katılabildiğinizi unutmayın.

Bu arada tüm bunları sadece merkezimiz için söylemiyorum. Umarım üniversite dışındaki eğitim ve etkinlikleri de takip ediyorsunuzdur. Unutmayın, iş hayatına güvenli bir şekilde geçiş yapabilecek güçlü ve donanımlı adaylardan olmak sizin elinizde. Öğrenciyken aktif olup devamlı kendini geliştirmenin peşinde olan, hafta sonuna tatil gözüyle bakmayıp konferanslara katılan öğrencileri örnek vermek isterim çünkü bu konferanslarda kurulan bağlantılar ya da gözlemleriniz çok değerli. Bizim eğitim sektöründe klasik bir cümle vardır:

“İŞ HAYATINA BİR ADIM ÖNDE BAŞLAMAK”
Bu durumda yetkinliklerinin farkında olan bir mezun bence bir değil birkaç adım önde oluyor.

Öğrenmenin sınırı yok, araştırılacak konular derseniz asla sonu gelmez. Örneğin, yurtdışındaki çeşitli üniversitelerin derslerine internet üzerinden katılmak mümkün. Bu eğitimler farklı bir bakış açınız olması açısından oldukça yararlı olacaktır. Hadi bakalım, bir araştırma konusu daha çıktı mı size?

Sizlere hobi ve ilgi alanlarınızı sormayı çok seviyorum. O an aklına herhangi bir hobi gelmeyen veya bir hobisi olmadığını fark edenle çok karşılaşıyorum. Bazen de öyle farklı şeyler anlatıyorsunuz ki daha önce hiç duymadığım bir spor veya sanat dalı ile tanışmış olup yeni bir şeyler öğrenmekten mutluluk duyuyorum. Sadece sohbet için bile olsa ofise uğradığınızda mutlaka faydalanacak bir şeyler bulacağınıza inanıyorum. Bağlantı kurma konusunda öncelikle sizlerin birbirini tanımasına çok önem veriyorum. Eğitimlerimde de tanışma oyunlarına bu yüzden özellikle zaman ayırıyorum. Eğitim aralarında, ofisteki tanışmalarda işbirliği ya da kazanımla çıktığınızı görünce bizler de seviniyoruz.

Aklıma gelmişken gündemi, kültür sanat aktivitelerini takip ediyor musunuz? Kendiniz ya da arkadaş grubunuz için etkinlik bileti almanın o tatlı keyfini yaşıyor musunuz? Peki ya kitap okuyor musunuz? Kitap-kahve konseptli fotoğraflar sosyal medyada çok beğeni alır benden daha iyi bilirsiniz. Bu arada sosyal medyada “yaşama” durumuna bazen kızıyorum ama bazen de çok işe yaradığını fark ettiğim için pek laf etmiyorum. Daha konuşacak çok şey var, bence siz ofise bir ara uğrayın da orada devam edelim.

Sevgiler,

SEVGİLİ ÖĞRENCİLERİMİZ,

Kariyer Planlama Uygulama Araştırma Merkezi (ARELKAM) olarak sizlerin kariyer yolculuğunuza destek olmak amacı ile faaliyetlerimizi yürütüyoruz. Bu amaç doğrultusunda sizler için planladığımız eğitim, danışmanlık ve işe yönlendirme faaliyetlerimizi Arelkariyer sitemizden ve sosyal medya hesaplarımızdan takip edebilirsiniz.

Bizler bilginin paylaşılarak arttığına ve ekip olmanın sinerjisine inanıyoruz. Bu nedenle her yıl öğrencilerimiz içinden bizlerle birlikte yürüyecek Kariyer Elçileri Takımı (KET) projesi sayesinde gönüllü öğrencilerimiz ile etkileşim içinde bulunuyoruz. 2018 yılından itibaren ise KET olarak görev yapan elçilerimiz Profesyonel Kariyer Elçisi (ProKET) olarak bir üst seviyede faaliyetlerine devam etmekte ve yeni KET'lerimizin desteklenmesi sürecine katkı sağlamaktadırlar.

Bu bülten, ekibimizin bir parçası olan her biri çok kıymetli ProKET'lerimiz ve KET'lerimiz tarafından deneyimlerini sizlerle paylaşmak ve sizlerin kariyer yolculuğuna bir nebze olsun katkı sağlamak amacı ile hazırlanmıştır.

Sizler de bu ekibin bir parçası olmak isterseniz dönem içinde yapacağımız Kariyer Elçisi başvurusu duyurularını takip ederek bizlerle iletişime geçebilirsiniz. Sizleri de ekibimizin bir parçası olarak görmekten mutluluk duyarız.

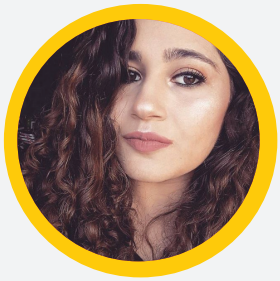
Sizlere sunduğumuz destekler hakkında bilgi almak isterseniz **arelkariyer.arel.edu.tr** sitemizi ziyaret edebilir veya ofislerimize uğrayabilirsiniz.

Sevgi SÖNGER
Kariyer Planlama, Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü

HIRVATİSTAN ESC GÜNLÜĞÜM

Ece KAVUT
İstanbul Arel Üniversitesi
Mütercim - Tercümanlık
3. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Merhaba, bu yazımda ESC'nin ne olduğundan ve neler yaptığımdan bahsetmek istiyorum. Öncelikle ESC (European Solidarity Corps) yani Avrupa Dayanışma Programı adı altında gençlere yurtdışı fırsatı sunan bir programdır.

Bu program için herhangi bir sınavı geçme zorunluluğunuz yok. Sadece motivasyon mektubu, öz geçmişiniz ve 18-30 yaş arası olmanız yeterli. Detaylı bilgi almak isterseniz bana ya da üniversitemizdeki Gençlik Merkezi'ne danışabilirsiniz. Sürecin genel olarak çok zorlayıcı olmaması ile birlikte iyi bir planlama gerektiğinin de altını çizmek isterim. Peki ben tüm bu süreçler bittikten sonra ne yaptım buyurun görelim.

Hırvatistan'a geldiğimde her yerin aralıksız yeşillik olması beni ilk başta ürkütmüştü. Alışkın değilim ki bu kadar fazla olmasına! Zagreb'den başlayıp Daruvar'a olan 1 saat 45 dakikalık yolculuğumuz sanki bir ömür gibiydi fakat yolda ev sahibi kuruluşumuzun üyeleri Dubravko ve Nikolina ile olan hoş sohbetimiz bizi buraya adapte etmeye başlamıştı.

Size sadece bir sayfada koskoca iki ayımı özetlemem mümkün değil. Çünkü bu iki ayda yaşadığım tecrübeler ve edindiğim arkadaşlıklar aslına bakarsanız benim yirmi bir yıllık hayatıma sığacak türden değil. Öncelikle çalıştığım kurumu anlatmak istiyorum; iki katlı mütevazi bir evin ne tür olanaklar sağladığını görünce hayrete düşmüştüm. Başlarda çocuklarla ilgileniyor onlar için "workshop" diye tabir ettiğimiz, seviyelerine uygun yapabilecekleri etkinlikler bulup oyunlar oynatıyorduk. Sonrasında "International Youth Week" düzenleyerek farklı ülkelerden gelen gençler ile bir arada spor aktiviteleri, gençlerin toplumdaki yerleri ve bu yerlerini nasıl geliştirebileceklerine dair yaptığımız etkinlikler gerçekleştirdik. Bunun yanı sıra "EU Dialog" diye tabir ettiğimiz Avrupa Üyesi olan ya da olmayan ülkelerden gelen gençlerin sorunlarına bu sorunlara cevap buldukları veya başka ülkelerden gelen gençlerin o sorunlarla nasıl yüzleştiğine dair yaptığımız etkinlikler ile tüm katılımcılara ışık olduğumuz müthiş bir deneyimdi. Farklı kültürdeki insanlarla tanışıp, bilgi alışverişinde bulunmak hayatımda yapıp yapabileceğim en iyi şey olsa gerek.

Kurumdaki çalışmalarımın dışında hayatımın nasıl olduğunu soracak olursanız size öncelikle supervizörüm olan Sara'yı anlatmak isterim. Kendisi tanıdığım en mükemmel insan olabilir. Birçok konuda destekçim oldu. Bunun yanı sıra kuruluşun sahibi Tanja, beni zorlu koşullara sokarak aslında ne tür şeyleri başarabileceğimi ve yönetim konusunda ne kadar iyi olabileceğimi gösterdi bana. Dubravko'nun bizim için pişirdiği lezzetli yemekleri ve her koşulda gençlerin en büyük destekçisi olduğunu da söylemeden geçemeyeceğim. Bunun dışında kaldığımız evde bulunan Oscar'ı da unutmak istemiyorum kendisi müthiş koku alma yeteneği olan Beagle cinsi köpeğimizdi.

Bu benim ilk ESC'mdi. Artık Hırvatistan'da da bir evim olduğunu bilmek beni ayrı bir mutlu ediyor. Başta Genç Arel çalışanımız Furkan Bey olmak üzere hepsine ayrı ayrı teşekkür ediyorum bana bu ilk deneyimimi olabildiğince mükemmel şekilde yaşattıkları için. Umarım bu yazı sizin de dışarıya bir adım atmanız için yol olur. Çünkü bu hayatta sizi neler beklediğini asla bilemezsiniz ve yaşayacağınız her zorluğun sizi aslında daha iyi yerlere açılacak bir kapıya götüreceğini asla unutmayın.

“Hem Okurum Hem Çalışırım”

Aygül BUDAK
İstanbul Arel Üniversitesi
Endüstri Mühendisliği (İngilizce)
4. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Çalışmaya başladığım ilk zamanlar okul ve iş ikilisini birlikte yürütmek kolay gözükse de ödevlerin sayısı ve derslerin yoğunluğu arttıkça tedirginliğim de artmaya başlamıştı. Bu durumu yönetebilmek için iyi bir planlama şarttı. İlk günler pili bitmiş şekilde eve varsam da kısa zaman sonra çalışmadığım veya dolu olmadığım günler sıkıcı gelmeye bile başlamıştı.

Okuduğum süre boyunca ailem tarafından hiçbir zaman çalışmam gerektiğine dair bir şey duymadım. Belki de derslerimi ikinci plana atacağım korkusuyla annem hiçbir zaman çalışmamı istemedi. Nedendir bilmem ama emek harcayıp kendi paramı harcamanın bende yarattığı hazzın bir tarifi yok. Ancak çalışmamın altında yatan sebeplerin başında para gelmiyor. Her zaman çalışmanın bana eşsiz şeyler katacağını, çalışma ortamında yaşayacağım olumlu, olumsuz olayların beni hayata ve ileride kendi mesleğimde bulunacağım pozisyon için bir temel oluşturacağına inanmışımdır. Mart ayında iki seneyi tamamlayacağım iş hayatımın bana kattığı şeyler sadece bunlarla da sınırlı kalmadı. Bana tek başına bir birey olabilmeyi, kendi sorunlarımla başa çıkabilmeyi, kriz anını yönetmeyi, yeri geldiğinde insanlara karşı olan duvarlarımı yıkmayı ve önyargılarımı silmeyi öğretti. Önceden sadece müşteri olarak gittiğim mağazalarda çıkan tartışmaları dehşete kapılmış bir şekilde izlerken, işin mutfağına girince ben de kendimi bu tartışmaların içinde bulur oldum. Başlarda bunlarla nasıl başa çıkacağımı bilmeden sadece müşteri gözüyle bakarken şimdi bir çalışan gözüyle olaylara bakabiliyor ve önceden olsa içinden çıkamayacağım çoğu kriz anını sakinlikle yönetebiliyorum. Çünkü yavaş yavaş insanları tanıyor ve neler yapabileceklerini görebiliyorum. Bir durumu yanlış anlayıp küplere binen müşteriyi sakinleştirip güler yüzle mağazadan ayrılmasını sağlamak her zaman kolay olmuyor. (Bunu söylemek garip olacak ama çoğu zaman o kişinin mutlu ayrılmasını istemesem de bunu yapıyorum. Hamdım, piştim ve oldum demeyi çok isterdim ama henüz olmadım! İş hayatının acımasız tarafına hoş geldiniz.) Bu açıdan baktığımızda empati yeteneğimi ileri düzeyde geliştirdiğimi söyleyebilirim. Önceden olaylara sadece kendi açımdan bakıp karara varırken şimdi karşı tarafın da neler düşünüp hissettiğini göz önünde bulundurarak karara varıyorum.

Sonuç olarak çalışmak aslında ilk etapta maddiyat olarak gözükse de insanın olgunlaşmasını, kendisini tanımasını, insanlarla olan ilişkilerini geliştirmesini ve profesyonelleşmesini sağlayan büyük bir etken. Günün sonunda yorgunluğumu, yoğunluğumu bir kenara bıraktığımda okurken çalışmaktan hiçbir zaman pişman olmadığımı düşünüyor ve iyi ki bunu yapmışım diyebiliyorum.

HEPİMİZ BİRER GİRİŞİMCİ DEĞİL MİYDİK?

Girişimcilik. Günümüzün popüler kelimelerinden öyle değil mi? Peki çokça etrafımızda duyduğumuz, gördüğümüz girişimcilik size ne ifade ediyor? Gelin sizinle girişimciliğin ilk dönemlerine gidelim ve daha sonrasında biraz daha detaylı bahsedelim.

Binlerce yıl önce dünya üzerinde insanlık yeni var olmuşken, insanların bir şekilde hayatlarını devam ettirmeleri gerekiyordu. Temel ihtiyaçlarına baktığımızda hayatta kalmak için öncelikleri yiyecek bulmaktı elbette. Şimdiki kurumsal şirket benzerlerinin o dönem olmadığını düşündüğümüzde, insanlar herhangi birine hizmet değil de kendi işlerinde çalışıyorlardı. Kendileri bir şeyler üretmek için düşünüyor ve çabalıyorlardı. Şu anki start-up'lara benziyor biraz aslında öyle değil mi? İnsanların beslenme ihtiyaçlarını karşılayabilmek için bir girişim göstermeleri yani avlanmaları veya toplayıcılıkla meşgul olmaları gerekiyordu. Bu şekilde ilk girişimcilik örneklerini gösterdiler. Hatta düşündüğümüzde dünyaya gelişimiz dahi bir girişim örneği değil miydi? Milyonlarca hücre arasında sadece bir tanesi başarıya ulaşacak, bir girişim başarılı olacak ve diğer girişimler başarısız sonuçlanacaktı. Hayat adeta bir girişim hikayesi ile başlıyordu. Girişimciliğin kodları insanlığın DNA'sında var.

Peki daha sonrasında ne oldu da bu kadar bizimle olan bir özelliğimiz köreldi ve kimisinde yok oldu? Biyolojide genel bir teori vardır; kullanılan organ gelişir, kullanılmayan organ geriler. Girişimcilik için de böyle oldu aslında. İlk girişimler o kadar ilerlemişti ki diğer kişilere ihtiyaç ortaya çıktı. Böylece hizmet sektörüne de giriş yapılmış oldu. Bunun sonucunda insanlar kurumsal yapıya geçmeye başladılar ve girişimcilik azalmaya başladı. Sanayi Devrimi ile fabrikaların sayısı arttı ve hizmet sektörüne olan ihtiyaç daha da artış gösterdi. İnsanlar kendileri üretmek yerine farklı bir fikir için hizmette bulunmayı tercih ettiler. Başlangıçta kendi girişimleri ile hayatta kalan insanların bir kısmı artık başka fikirler için çalışarak yaşamları sürdürdüler.

Aslında insanların çoğu konfor alanlarına alıştıktan sonra buradan çıkmak istemediler, terk etmek zor geliyordu. Girişimci olmak için ise kesinlikle o alanın dışına çıkmak gerekti. Tarihte buluşlar, keşifler, icatlar hatta kıtalar o konfor alanının dışına çıkmaya cesaret eden insanlar tarafından gerçekleştirilmişti ne de olsa. Ayrıca gerçek cesaret de bu alanı terk etmek değil miydi? Girişimci, risk alabilen, cesur, atılgan ve önüne çıkacak engellere aldırmadan yoluna devam eden kişi değil miydi? Karşısına çıkan zorlukları birer engel olarak değil de basamak olarak ve kendisini geliştirmesinde rol oynayacak birer etken olarak görmesi gerekmiyor muydu? Ancak bu şekilde gelişebilir ve konfor alanının dışına çıkıp, yapılmayanı yapabilir, keşfedilmeyeni keşfedebilirdi.

Risk alabilmek bu işin merkezindeydi. Girişimci iyi gözlem yapabilmeli, önüne çıkacak fırsatları benimseyebilmeli, risk almaya hazır olmalı, yeniliklere ve değişime istekli olmalıdır.

İstanbul'da Öğrenci Olmak

Girişimciler, başkalarının görmediği, göremediği fırsatları görüp, bunları iş fikrine dönüştürüp ilk adımı atabilmelidir. Her zaman ilerisini düşünebilmeli, geçmişte yaptığı başarısızlıklardan ders çıkarabilmelidir.

Başarılı bir girişimin oluşmasındaki önemli etkenlerden birisi ne olabilir? Elbette daha öncesinde yapılan onlarca belki yüzlerce başarısız girişim. Baktığımızda Edison ampulü bulmadan önce yüzlerce kez başarısız olmuş ancak her bir başarısız deneyimde yeni bir bilgi öğrendiğini belirterek başarılı girişimi elde etmiştir. Farklı bir girişim örneği olarak İstanbul'un fethine karar veren Fatih Sultan Mehmet 1453 yılında gemileri Tophane sırtından aşırıp Haliç'e indirdi. Böylesine bir hayal gücünün risk alma cesaretiyle birleşmesi Fatih'in lider kişiliğinde tarihe mal olmuş bir girişimdi.

Girişimci bir sorunu tespit eder ve bulmuş olduğu soruna bir çözüm geliştirerek aynı zamanda topluma fayda sağlamış olur. İnsanlık tarihi boyunca girişimci varlığını sürdürmüş ve geliştirmiştir. İçinde bulunduğu ekonomiye dinamizm, canlılık, hareket ve bereket getirmiştir.

Günümüzde girişimciliğin önceki yıllara göre sayısında artış olduğunu, insanların artık kendi girişimlerini kurmaya çalıştıklarını ve bu yönde çalışmalar yaptıklarını görüyoruz. Hizmet sektörüne olan yığılma neticesinde bazı çalışanlar istedikleri iş fırsatlarını bulamamaya başladılar. İnsanlara kendi işini kurmak daha cazip gelmeye başladı ve böylece etrafımızda birçok startup ve girişimcilik projesi ortaya çıkmaya başladı. Kimileri başarılı olurken kimileri başarısız oldu. Ama önceden de belirttiğimiz gibi önemli olan pes etmeden denemeye devam etmek.

Girişimcilik, hayal kurmakla başlayıp değer yaratmakla sonuçlanan bir süreç ve önemli olan bu süreci keyifli bir şekilde geçirerek sonuca ulaşmaktır.

Kağan DİKMEN
İstanbul Arel Üniversitesi
Elektrik - Elektronik Mühendisliği (İngilizce)
3. Sınıf Kariyer Elçisi

Biraz araştırma yaparak bu sorunu merkezi yerlerde ev kiralamak yerine merkeze ulaşımın kolay olduğu ve kiraların biraz daha uygun olduğu semtleri tercih ederek çözebilirsiniz. Özellikle evinizin, okula ya da okula giden toplu taşıma duraklarına yakın yerlerde olmasına dikkat etmeniz tavsiyemdir.

Herkesin kendine has bir çalışma tarzı vardır. Kimisi dinleyerek kimisi okuyarak kimisi de yazarak çalışır. Tabii ders çalışırken farklı zamanlar farklı mekânlar da tercih edilebilir. Zaman olarak da kimisi sınavlara son gün çalışır, kimisi planlıdır ve bir iki hafta önceden çalışmaya başlar. Tüm bu çalışmalar içinde boğulurken aslında çalışma ortamımızı değiştirip ferahlayabiliriz. Burada bir iki küçük tavsiye verecek olursam illaki evde masa başında sosyal mecralardan kendimizi alıkoymaya çalışarak yapacak değiliz bu işi. Evden dışarı çıkarak bir kahveyle tüm gün oturabileceğiniz mekânlar olduğu gibi kütüphaneler de dostumuz. Sadece üniversitelerin kütüphaneleri değil etrafımızda belediyelerin veya hemen hemen her semtin kütüphanesi vardır. Denemekte fayda var.

Sanat ve tarih sevenler! Tam yerindesiniz. Çünkü İstanbul tarih kokan bir şehir. Yüzyıllardır, binlerce medeniyete, kültüre ve dine ev sahipliği yaptığı için bu şehirde keşfetmeye doyamayacağınız kadar müze ve tarihi eser mevcuttur. Öğrenci indiriminiz de varken medeniyetler diyarı İstanbul'da kesinlikle görmeniz ve gezmeniz gereken tarihi hanlar, hamamlar, medreseler, saraylar, köşkler sizi bekliyor. Hem biraz sanat ve tarih havası koklamak güzel olur.

İstanbul, size negatif enerjilerinizden uzaklaşma imkânı da veriyor. Kıymetini bilemediğimiz doğa harikalarına sahip olan bu şehir; parklarıyla, gezi alanlarıyla ve ormanları ile sizleri büyüleyecektir. Özellikle sınav haftaları üzerinizdeki negatif enerjiyi atmak, kuş cıvıltıları arasında yürümek güzel olabilir.

Şimdi en önemli konu geliyor. Yemek! Öğrencilik zor. Hızlı bir yaşantıya, tüm güne enerjiniz yeter mi? Her zaman değil... Evde yemek düzeniniz ne olur? Bugün peynirli makarna yaparız, yarın soslu makarna, ertesi gün sebzeli makarna, çeşit çok. Makarna, menemen nereye kadar? İşte geriye bir seçenek kalıyor. Yemeği dışardan halletmek. Ya da eve söylemek. Canım teknoloji. Neyse ki İstanbul'da öğrenci bütçesine uygun birçok kafe ve restoran var. Tercih edilen genellikle fast food oluyor ancak canınız daha sağlıklı ve ailenizin evindeki gibi yemekler çektiğinde esnaf lokantalarını da değerlendirebilirsiniz. Yani İstanbul'da nerede, hangi semtte yaşarsanız yaşayın yemek konusunda sıkıntı çekmezsiniz.

İstanbul eğlencesiz olmaz, değil mi? Eğlence hayatı daima canlı ve hareketlidir. Kadıköy, Beşiktaş, Balat, Ortaköy, Karaköy, Taksim ve daha birçok semt İstanbul'da eğlencenin önemli adresleridir. Günün her saati arkadaşlarınızla birlikte güzel zaman geçirebileceğiniz pek çok mekân ve aktivite bulabilirsiniz.

Festival ve konser trafiği oldukça yoğundur. Her türlü müzik zevkine hitap eden öğrenci gruplarından dünya starlarına kadar herkesin yolu mutlaka İstanbul'dan geçer.

Gezdik, eğlendik fakat üniversiteye gelme amacımız vardı. Herkes iyi bir iş ortamı ve kariyer için çaba sarf ediyor. Ancak iyi bir kariyer için okulu bitirmek ne yazık ki bu dönemde yeterli olmuyor. Üniversite yılları içerisinde deneyim kazanmanız da çok önemli. İstanbul, kendinizi geliştirmek için size pek çok imkân sunacaktır ama size sunulan imkânı değerlendirebilmek de önemli. Okuduğunuz bölümle ilgili çok kolay staj imkânı bulabilir, kariyeriniz için ilk adımlarınızı atabilirsiniz.

Gelelim sadede. İstanbul'a gelen memleketine dönmez diyorlar. Doğruymuş. Çünkü her şeye ulaşmak oldukça kolay. Sosyal olarak aktif hale gelebiliyorsunuz, sanat ve tarih bakımından zengin bilgi birikimi sağlayabiliyorsunuz. İlk başta zorlanabilirsiniz fakat alıştıktan sonra İstanbul'un çok güzel bir şehir olduğunu ve buradan gitmek istemediğinizi fark edeceksiniz. İstanbul serüveninizde başarılı ve mutlu olmanız dileğiyle.

Kerem Fırat ÇELİK
İstanbul Arel Üniversitesi
Anestezi
2.Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Doğru bildiğimiz, bildiklerimiz. Bir de doğru bildiğimizi sandıklarımız... Ne çok eminiz kendimizden, bildiklerimizden, gittiğimiz yoldan ama genelde hayat bir yolunu bulup yolun yanlış olduğunu gösterene kadar sürer bu emin olma serüvenimiz. Bazen de bile bile "Yanlış yoldayız ama yol nasıl güzel." diye yükselir seslerimiz.

Yazıma Konfüçyüs'ün Vazodaki Elma hikayesiyle devam etmek istiyorum. Konfüçyüs, öğrencilerine ders veriyordu. Sınıfa elinde dar uzun bir vazo ile geldi. Tüm öğrencilerin görebileceği şekilde vazoyu havada tuttu. Diğer elinde de bir elma vardı. Elmayı vazonun içinde koyduktan sonra, vazoyu yere bıraktı ve şöyle dedi;

– Elmayı vazodan çıkarmayı başaran öğrenci, elmayı alabilir.

Öğrencilerden biri atıldı ve elini vazonun dar ağzından içeri soktu. Elmayı yakaladı, çıkarmaya çalıştıkça elma elinden kaydı. Bir de elini vazoya sıkıştırdı, bağırmaya başladı:

– Elimi çıkaramıyorum!

Konfüçyüs;

– Elmayı sıkı sıkı tutmaktan vazgeçmezsen, elini çıkaramazsın.

Öğrenci biraz daha uğraştı, elmayı elinden bırakmak istemiyordu; ama sonunda mecburen bıraktı. Elini vazodan çıkardı. Konfüçyüs'a sordu:

– Elmayı vazodan çıkarmanın bir yolu var mı?

Konfüçyüs, nasıl olacağını göstereyim dedi ve vazoyu ters çevirdi. Elma kendiliğinden vazonun içinden yuvarlanıp çıktı. Öğrenciler çözümün bu kadar basit olması nedeniyle gülmeye başladı.

Konfüçyüs, öğrencilerine elmayı göstererek dedi ki:

– Göründüğü gibi basit değil, bazen bırakabilmek daha zordur. Eğer bir şeyi zorla tuttuğunuzda, ulaşmak istediğiniz şeyi engellediğini görüyorsanız, o zaman onu özgür bırakmalısınız.

Konfüçyüs, "Fakat bu, göründüğü kadar basit değil," dedi. Elmayı havada tutuyordu konuşurken. "Bazen bir şeyi gerektiğinde bırakabilmek zor bir iştir. Onu bırakabilmek de bir beceridir. Eğer bir şeyi zorla tuttuğunuzda, ulaşmak istediğiniz şeyi engellediğini görüyorsanız o zaman onu özgür bırakmalısınız.

Oysa vazoya elimizi daldırmak gibi doğru sandığımız yol, çözüm değil. Düşünmeden, ölçmeden, biçmeden şartlanmışız gibi elmayı avcumuzda tutmak, elmaya elimizin değmesidir bizce asıl mesele. Amaç elmayı yemek değil miydi? Yoldan şaşmadık

“YOLDAN ŞAŞ HEDEFTEN ASLA!”

diye amaca ulaşamadık mı şimdi? Bir de amaca ulaşırken hırstan vazoyu kırmak var. Kırıp döktüğümüz, ezip geçtiğimiz hayallerimiz, insanlar, mutluluklarımız...

Vazoyu kırıp elmayı bitirdikten sonra sakince oturup tam amaca ulaşmanın hazzını yaşayacakken bir an yok ettiklerimiz gelir aklımıza ve mutluluk hüzne bırakır yerini. Oysa emin olduğumuz yolları değiştirsek, öğrene gelmiş alışkanlıklarımızdan vazgeçip tekrar tekrar farklı bakış açılarıyla bakmaya çalışsak ne elimiz sıkışacak ne de vazoyu kıracağız. Sadece keyifle elmamızı yiyeceğiz ama biz hedefe giderken karşımıza çıkan daha iyi, daha çözümcül yolların olmasına rağmen vakit kaybı olarak gördüğümüz için o yolları denemiyoruz bile. Bazen de şimdi anlatacağım hikayedeki gibi doğrular sadece bize verilen seçeneklermiş gibi hissediyoruz. Nasıl mı?

Bir akıl hastanesini ziyareti sırasında adamın biri sorar:

“Bir insanın akıl hastanesine yatıp yatmayacağını nasıl belirliyorsunuz?”

Doktor, “Bir küveti su ile dolduruyoruz. Sonra hastaya üç şey veriyoruz. Bir kaşık, bir fincan ve bir kova. Sonra da kişiye küveti nasıl boşaltmayı tercih ettiğini soruyoruz. Siz ne yapardınız?” der.

Adam, “Ooo! Anladım. Normal bir insan kovayı tercih eder. Çünkü kova, kaşık ve fincandan büyük.”

“Hayır” der doktor, “normal bir insan küvetin tıpasını çeker.”

Oysa normal şartlarda bize seçenek sunulmamış olsaydı zaten tıpayı çekerdik değil mi? Ama akıl burada bize verilen seçeneklerden daha iyisi varsa onu bulup kullanmaya yöneltiyor. Bizi seçeneklerle kısıtlasalar bile sınırların dışına çıkmalı, daha iyi bir çözüm yolu var mı diye düşünmeliyiz.

O zaman bir deyimi değiştirme vakti gelmedi mi?

Gerekirse “bildiğin yoldan şaş” ama hedefinden asla!

Nazan YILMAZ
İstanbul Arel Üniversitesi
İşletme
4.Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Eyvah! İş Görüşmem Var

- **Mülakattan önce firmayı ve görüşeceğiniz kişiyi araştırın.**

Mülakatın başlangıcında size "Daha önce ismimizi duymuş muydunuz? Şirketimiz hakkında ne düşünüyorsunuz? Tam olarak ne iş yaptığımızı biliyor musunuz?" gibi sorular sorulabilir.

- **Kılık kıyafetinize özen gösterin.**

İş görüşmesine giden adayların %55'inin kılık kıyafet özensizliğinden ötürü red aldıklarını biliyor musunuz?

Dikkat dağıtıcı kıyafetlerden kaçının. Dekolteli, aşırı renkli kıyafetler tercih etmeyin.

- **Görüşme saatinden 15 dakika önce orada olun.**

Gecikme riskini en aza indirmeniz gerekmektedir.

Şirket bir binada ise 15 dakika önce, büyük bir plazada ise 20-25 dakika önce kapıdan içeriye girin.

- **El sıkışırken mutlaka karşı tarafın gözlerinin içine bakın.**

Mülakat sürecinde göz kontağından kaçınan adayların %37'si işe alınmamaktadır.

Zayıf el sıkışma nedeniyle olumsuzluk etki bırakma oranı ise %26'dır.

İlk 90 saniyede oluşturacağınız etki, işe alımlarda %33 oranında etkilidir.

- **Sorulara ne kısa ne de çok uzun cevaplar vermeyin.**

Size sorulacak soruları kestirip atar gibi cevaplamayın. Çok uzun ve sıkıcı cevaplar asla vermeyin. Mümkün olduğu kadarıyla kesin ve yeterli cevaplar verin.

- **Eski iş yerinizi ya da yöneticilerinizi asla kötülemeyin.**

Önceki çalıştığınız yerde birçok haksızlığa maruz kalmış olabilirsiniz. Her şey mümkün. Ama asla eski iş yerinizi ve yöneticilerinizi kötülemeyin. "Bugün onları kötüleyen, yarın bizi de kötüler" diye düşünülebilirler.

- **Beden dilini etkili kullanın. Güler yüz ve mimikler önemlidir.**

Katılımcıların %33'i kötü duruş, %38'i de gülümsemediği için mülakatları olumsuz sonuçlanmaktadır.

Gülümsemeniz, mimikleriniz ve el hareketleriniz de orantılı olmalıdır.

Size içecek olarak bir şey teklif ederlerse sadece gerekli ise su isteyin. Çay veya kahve tarzı şeyler hem sizin hem karşı tarafın dikkatini dağıtabilir.

- **Görüşmeden ayrılırken mutlaka el sıkışıp, karşı tarafın gözlerinin içine bakın.**

Görüşme sonlanırken mutlaka bir sonuç almaya bakın. Sonuç almaktan kastım mesela "biz size döneceğiz" bir sonuç değildir. "Ne zaman dönüş yapabilirsiniz?" diye sorabilirsiniz. İkinci görüş-

me konusu açıldıysa yine “ne zaman ve kiminle?” bilgisini öğrenin.

Görüşmeden sonra “şunu da sorsaydım veya ee şimdi ne olacak?” gibi şeyler geçiyorsa aklınızdan o zaman mülakat sizin adınıza başarısız olmasa da eksik geçmiş demektir.

Bu sonuçlardan sonra teşekkür edip el sıkışırken ilk başta olduğu gibi göz teması ve içten bir tokalaşma ile ayrılabilirsiniz.

MÜLAKAT UYARILARI

- **Heyecanlanma**
- **Yalan Söyleme**
- **Cep Telefonunu Sessize Al**
- **Gözlerini Kaçırma**
- **Sinirlenme**

Bilerek veya bilmeyerek sizi sinirlendirecek sorular, söylemler hatta davranışlar olabilir. Sakinliğinizi ve soğuk kanlılığınızı korumalısınız. Sinirlenirseniz, kaybedersiniz.

- **Maaş ve Yan Hakları Hemen Sorma**

Bazı mülakatlarda ücret beklentiniz bile sorulmayabilir. Bu durum her zaman mülakatın başarısız geçtiği anlamına gelmez. Bazı firmalar daha sonra size fiyat teklifini sunar. Kabul ederseniz işe başlarsınız. Ülkemizde bu durum nadir görülür. Şirketlerin bazıları da iş ilanında ne kadar ücret vereceğini belirtir. Gelelim ülkemiz gerçeklerine. Bizde ücret konuşmaları bazen kurban pazarlığı tarzında bile geçebiliyor. Maalesef birçok firma ne kadar ucuza başlatırım derdinde. Adaylar da bunun farkında olduğu için abartılı rakamlar istemekte. İkisi de doğru değil. En klasik soru kuşkusuz “ücret beklentiniz nedir?” sorusudur. Buna cevap verebilmek için söylediğim gibi sizden beklentilerinin ve yapabileceklerinizin net olması gerekir.

Sonuç olarak, unutmayın ki **“iş aramak da bir iştir”.** O zaman iş arama işinize özen gösterin.

Kendiniz olun ve kendinizi doğru ifade edin. Mülakat öncesinde sormanız gereken soruların ve size sorulacak muhtemel soruların listesini yapın.

Gerekirse arkadaşınızla mülakat denemeleri yapın.

Sadece o pozisyon için değil, muhtemelen mülakata gideceğiniz şirketin tüm pozisyonları için tek atımlık kurşununuz olacaktır bu mülakat. Ciddiye alın.

Hepinize başarılı mülakatlar geçirmenizi dilerim.

Serkan TAŞDELEN
İstanbul Arel Üniversitesi
Halkla İlişkiler ve Reklamcılık
4. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Gelsin Sıradaki Serüven

2017-2018 yılında DGS (Dikey Geçiş Sınavı) ile girmiş olduğum Arel Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik bölümünde derslerimi bitirmiş, son döneme gelmiş durumdayım.

Bu yol, iki yıl boyunca okumuş olduğum Eskişehir Anadolu Üniversitesi Yaşlı Bakımı bölümü ile başlamıştı. Son yıl ise benim için vaktimi bolca matematikle geçirdiğim bir yıl oldu. Hem üniversite hem iş hem de matematik çalışmak çok zorlayıcı olmaya başlamıştı fakat daha iyi bir geleceğim olması için iyi bir bölüme girmek istiyordum. Bu yüzden yoğunluğumun büyük bir bölümünü derslere vermeye başlamıştım. Hiç yorulmadım desem yeridir çünkü yolun sonu aydınlıktı buna inanıyordum. Günler boyunca süren matematik konuları, tekrarlar ve daha nicesi. Sonrasında fark ettim ki yıllardır antipatik gelen matematik, üzerine düştüğünüzde çok keyifli bir meşgale haline gelebiliyormuş. Sınav bittiğinde büyük bir boşluğa düşmüştüm. Artık seçim yapma zamanı gelmişti ve kendimi kariyer planlaması yapmakta eksik hissediyordum, danışabileceğim kimse yoktu. Üniversitemize geldikten sonra öğrendim ki Kariyer Merkezi'nde bu hizmet alınabiliyormuş. İlk defa Kariyer ve Planlama Merkezi'ni gördüğümde aklımdan az önce anlatmış olduğum zamanlar geçmişti. Şimdi ise gelecekte neler yapmak istediğim ile ilgili sürekli yetkililerle iletişim halindeyim. Bu merkezden; özgeçmiş hazırlama, kariyer danışmanlığı, mülakat provası konularında danışmanlık alabilirsiniz. Her danışmanlık servisinden en az bir kere yararlanmanızı tavsiye ederim. Kapıdan ilk girişinizden itibaren herkesin merhaba dediği sesleri, yazarken bile duyar gibiyim. Kariyer Elçiliği serüvenim de bu şekilde başlamıştı aslında. Eğitim Uzmanı olan hocam Buşra Babaoğlu ile tanışmamız içeri girdiğimde uzunca sohbet etmemizle başlamıştı. Beni o kadar sıcak karşılamıştı ki bu tutum kendimi gerçekten bu üniversitenin bir parçası olduğuma ikna etmişti. İşte o an Kariyer Elçiliği için kararımı vermiştim. Şu an elçilikte ikinci yılımdayım ve görevime ProKet (Profesyonel Kariyer Elçisi) olarak devam ediyorum.

Bölüme başladığım andan beri hayallerim hiç yanımdan ayrılmadı hala da aynı şekilde onların heyecanını yaşıyorum. Kariyer Merkezi'nin bunları canlı tutmada faydası çok oldu. Yeni fikirler bulmak için, diğer meslek gruplarına bakmam başka sesler duymam gerektiriyormuş aslında. Hem merkezdeki hocalarımın bilgi ve paylaşımları hem de takımdaki arkadaşlarımın farklı bölümden olmaları bakış açımı değiştirdi.

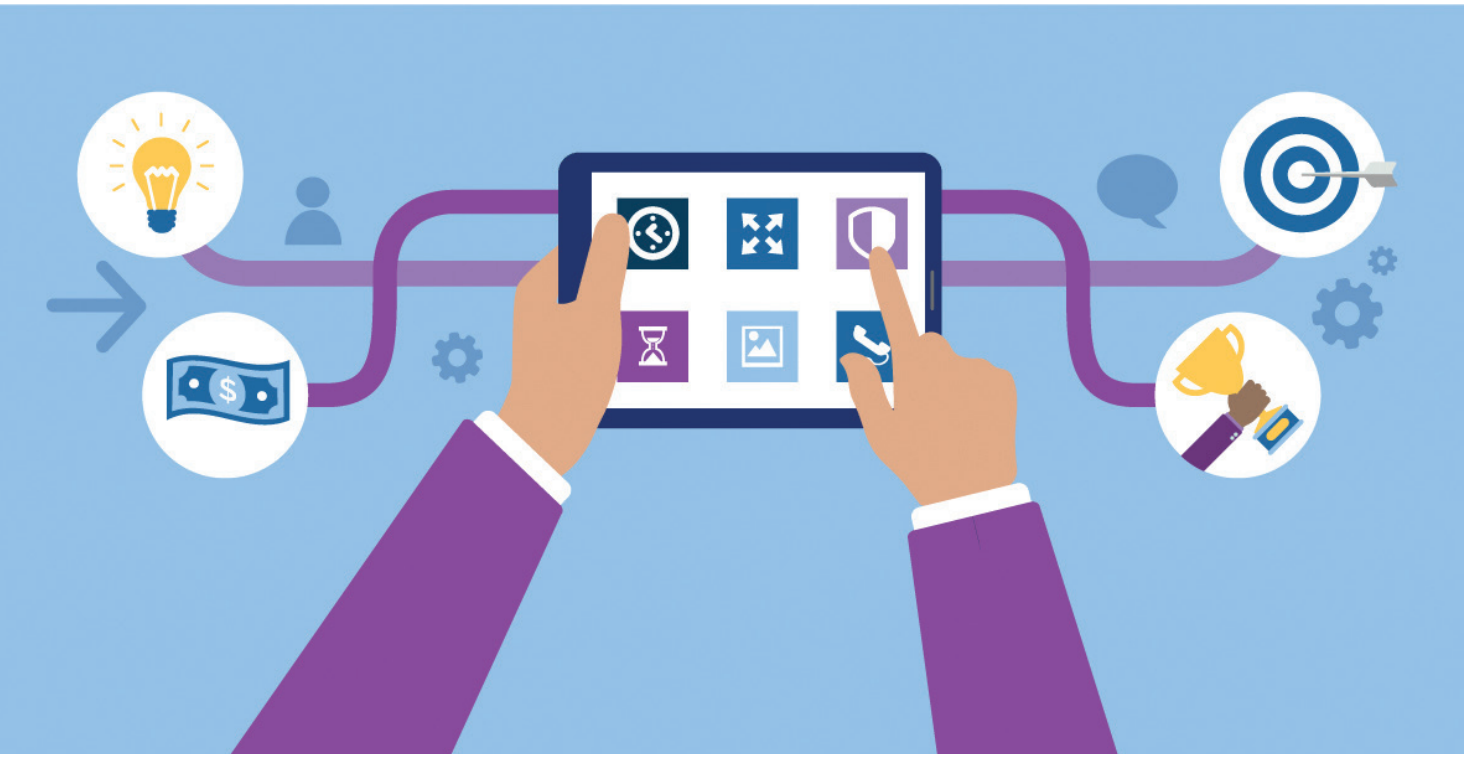
Beslenme ve Diyetetik bölümü Türkiye'de Prof. Dr. Ayşe BAYSAL tarafından kurulmuş ve günümüze kadar gelmiştir. Meslek etiği ve bilime bakış açısını aşılamış olduğu Prof. Dr. Ayşe BAYSAL' ın öğrencilerinden eğitim almak bir ayrıcalık tabii ki. Bölümümüz akademik kadrosu aynı zamanda alanlarında tam yetkinliğe sahip hocalardan oluşmaktadır. Derslere başlarken ilk öğretilen şey olan etik, lisans hayatınızın sonuna kadar sürekli duyacağınız bir terim. Burada, diyetisyen adayları hem yetkin hem de etik kurallara göre çalışan bireyler olmak üzere eğitilmektedir. Aklınıza takılan her konu hakkında konuşabileceğiniz, çeşitli yönlendirmelerin bol olduğu bir eğitim süreci buradaki. Bir de şundan bahsetmek gerekiyor. Üniversiteler size bir şeyler vermek için uğraşır fakat zorlamaz. Bizlerin istemesi, bilginin peşinden koşması gerekiyor. Bir şeyleri merak edip de herhangi bir hocamın yanına gittiğimde ters karşılandığımı hatırlamıyorum.

Beslenme ve Diyetetik çok fazla alanda iş koluna sahip bir bölüm. Laboratuvar araştırmalarından tutun kişisel diyet danışmanlıklarına, sporcu gıdalarının oluşturulmasına oradan tutun catering firmalarında toplu beslenme sistemlerinin uygulanmasına kadar. Hatta her türlü imkana sahip olduğumuz POTKAM da yanı başımızda. Haklarında daha ayrıntılı bilgiyi bir önceki sayımızda paylaşmıştık.

Öğrencilik hayatınızda hem laboratuvar dersini hem besin hazırlamayı hem de klinikte hasta bakımını ve daha birçok konuyu ayrıntılı şekilde öğreniyorsunuz. Beslenme ve Diyetetik bölümü öğrencisi olduğum aynı zamanda ProKet olduğum için mutluyum. Mezun olmaya geldiğim bu aşamada ise kaygı hissetmeden mezuniyet törenini heyecanla bekliyorum.

Anıl ULUÇ
İstanbul Arel Üniversitesi
Beslenme ve Diyetetik
4. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

BUSİNESS GAME NAMIDİĞER İŞLETME OYUNLARI

Bu yazıda bildiğiniz ve aldığınız bütün ders içeriklerini unutturacak cinsten bir dersi anlatacağım size. Business Game namıdiğer İşletme Oyunları. Türkiye'de bizimle birlikte sadece üç üniversitede bulunan bu derste Kanada yapımı bir simülasyon olan Cesim'i kullandık ve sanal olarak bir ilaç şirketini yönettik. Simülasyonda her hafta bir yıl sayılıyor ve süreç toplam on iki yıldan oluşuyor. Her yıl talepler, ülkelerin ekonomik yapısı, kur, lojistik maliyetleri, stok gibi unsurlar simülasyon tarafından değiştiriliyor. Piyasada eskisi gibi iyi bir yere sahip olmayan bu şirketin borçlardan kurtulup kâra geçmesi gerekmekteydi. Böylelikle şirketin hisse değerleri artacaktı. Bu hepimizin ortak amacıydı çünkü şirket sanalda batarsa biz de derste batardık. Birçok paradigmayı içerisinde bulunduran bu simülasyon için ben hariç diğer herkes üç kişilik gruplardan oluşuyordu. Aslında ben de ilk başta üç kişilik bir ekiple başladığım bu yolda iki arkadaşımın kaydının farklı derslerde olması nedeniyle tek başıma devam ettim. Üç kişi olma sebebi üç ayrı ana başlığın olmasıydı. Üretim, satış ve finans. Bu üç bölümün bir de altında şunlar vardı. Satışla ilgilenen, pazar önceliklendirmesini ayarlamalıydı.

Pazarlarımız Finlandiya, ABD ve Fransa'dan oluşmaktaydı. Talepleri belirlemek, reklam ve müşteri hizmetleri, ürünlerin birim fiyatlarının belirlenmesi ve ilave teslimatlardan sorumluydu. Üretim ise iki ayaklıydı, Finlandiya ve ABD'den oluşuyordu. Burada binalara ve makinelere yatırımlar, maliyet-verimlilik iyileştirme, üretimin etkinliği, planlanmış üretimin nerede, ne kadar olacağını da üretimle ilgilenen kişi ayarlıyordu. Bir de kalite kontrol üretilen iki ürün için ayrı ayrı yapılıyordu. Ürünler demişken biri ağrı kesici Rubbana biri de antioksidan AndyOx'du ve bütün ayarlamalar birim üzerinden yine üretimde hesaplanıyordu. Finansta ise uzun vadeli kredilerde değişim ve uzun vadeli borçlanma oranı vardı.

Verilen sürede simülasyona veri girişini yapmalı ve olması gerektiğini düşündüğümüz verileri takım kararı olarak almalıydık çünkü sistem kapandığında her şirketin yıllık faaliyet raporu ve dokümanları çıkıyordu. Bu faaliyet raporları ve dokümanlar kıyaslanıyor, neler yaptığımız üzerine konuşup yanlış ve doğru kararlarımızı görüyorduk. Sonra yeni yıl için yüklenen pazar raporunu okuyup tekrar doğru olduğunu düşündüğümüz verileri girmeye çalışıyorduk.

Daha önce de belirttiğim gibi simülasyon bir kişinin yönetmesi açısından hayli zordu ama ben başardım hatta birinci oldum. İyi ki de tek başıma çabalamak durumunda kalmışım çünkü bana üç alanda da çok şey kattı.

Hepimiz bu yıla kadar çok ders aldık. Var olan bilgileri beynimize kazıdık, ezberledik, öğrendik, yeri geldi tartıştık ama hiç uygulamamız olmamıştı. Bu ders öyle bir dersti ki son seneye kadar aldığımız bütün dersleri kapsıyordu. Öğrendiğimiz bütün bilgiler gerekliydi. Çünkü herhangi bir yerde yaptığımız küçücük bir hata şirketin bütün değerlerini olumsuz yönde etkileyebiliyordu. Bitirme tezini bile bir konudan seçip yapıyorsun ama bence bu ders bitirme tezinden bile daha önemliydi çünkü gördüğümüz bütün konulara hâkim olmayı gerektirdiği gibi nasıl uygulanacağını da öğretti.

Ben hepimiz adına bu dersi alabilmemiz için çok çaba gösteren bize her zaman bir hocadan fazlası olan Yasin AKSOY'a ve bıkmadan usanmadan simülasyonu kullanmaya başladığımız günden beri yanımızda olan ve simülasyonu bize öğretmeye çalışan Cesim Türkiye Partneri M. Ferhan Kaptan'a çok ama çok teşekkür ederim.

Yazımı sonlandırırken Yasin Hocamızın şu sözünü yazmak isterim "Arkadaşlar eğer bir şirket batıracaksınız, o şirket bu şirket olsun. Batmanın ne demek olduğunu, bir hata yaptığınızda da ucunun nerelere gidebileceğini burada görün çünkü gerçek hayatta kimse kimsenin gözünün yaşına bakmaz."

Şunu anladım ki; kötüyü görünce iyi olmak için çok çabalarsın, kötü olmamak içinse elinden gelenin fazlasını yaparsın!

Nazan YILMAZ
İstanbul Arel Üniversitesi
İşletme
4.Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

ÇAPIN KAÇ? ÇAPLIMISIN? ÇAPLANMALI MIYIZ?

Üniversite sınavına girdik öyle ya da böyle bir bölüme yerleştik. Bazılarımız kazandığı bölüme çok isteyerek yerleşti bazılarımız hiç istemeyerek bazılarımız ise üniversite olsun da gerisi mühim değil diyerek. İsteyerek gelenlerin bir kısmı aslında bu bölümün kendine hiç uygun olmadığını fark etti ya da benzer bir bölümle bunu birleştirmek istedi. Her şey olabilir. Gelelim benim hikayeme... psikoloji okumak isterken birçok sosyoloji öğrencisi gibi puanım sosyoloji'ye yettiği için bu bölüme yerleştim. sosyoloji bölümünü de çok sevmiştim ama hayallerimin de peşinden gitmeliydim. Ama nasıl? Artık çok mu geçti? Tabi ki de değildi! Başladım araştırmaya. Birkaç şart olduğunu öğrendim, bu şartları yerine getirebildiğim takdirde psikoloji öğrencisi de olabilecektim. Hem hayallerime ulaşacak psikoloji okuyacaktım hem de iki bölümü aynı anda okuyacaktım. Bu çok güzel bir fırsattı ve rakiplerime göre artılarım olacaktı. Ortalamamı yüksek tutmaya çalıştım diğer şartları da yerine getirdim ve artık çift anadal öğrencisiydim. Peki neler bu şartlar?

Çap'ın kaç?

Çift anadal yapmak içim şartlar:

- 2.70 üzeri ortalama yapmak,
- Mevcut anadal programında ilk %20'lik kısımda olmak.

YANLIŞ OKUMADINIZ, EVET ŞARTLAR BU KADAR! İkinci şart biraz gözünüzü korkutmuş olabilir. Bu şart aslında şunu demek istiyor: Sınıfında elli kişi varsa senin başarı sırasına göre ilk on kişinin içinde olman gerekiyor. Bu şart sağlanırsa çap yapabilirsin. Not ortalaması yüksek ve az öğrencili bir sınıfın varsa ilk %20'ye girmen biraz zor olabilir. Neyse iyi şeylerden ve olumlu varsayımlardan devam edelim. Bu iki şartı da sağladınız, peki ne zaman çap yapmaya başlayabilirsiniz? Anadal programının 3. döneminin başından 5. döneminin sonuna kadar çift anadala başvuru yapabilirsiniz. Yani 1.sınıfın sonundan 3.sınıfın ikinci yarısına kadar.

Çaplı mısın?

Şartlar yerine getirildi, zaman da uygun ve artık çap öğrencisi olmak için kollar sıvandı. Eğer güz döneminden önce başvuracaksanız ağustos ayında, baharda başvuracaksanız ocak sonu gibi başvuru dilekçesi yazıyorsunuz. Bu günleri özellikle çok iyi takip etmenizi öneririm çünkü sadece 1-2 gün süreli oluyor. Çap başvurunuz onaylandığında üniversitenin duyurular kısmında açıklanmış oluyor. Aslında buraya kadar işin kolay kısmıydı. Artık sizi bekleyen uzun ve zorlu bir yol var!

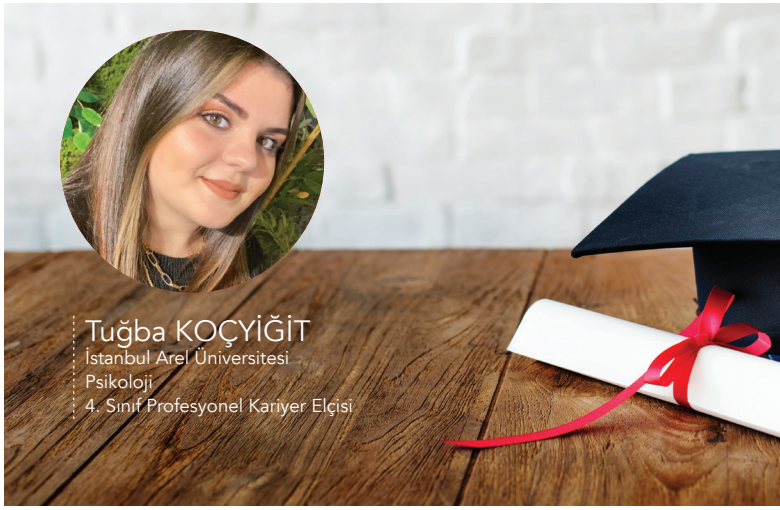
Her dönem başı, ders seçimleri için mekik dokumanız gereken bir yol var: İlgili bölümün araştırma görevlisi, öğrenci işleri, mali işler. Araştırma görevlisine ilgili belgeleri verirsiniz, ondan geri alırsınız. O belgeleri öğrenci işlerine götürürsünüz.

Öğrenci işlerinden yeni belge alırsınız, mali işlere oradan belge alırsınız tekrar öğrenci işlerine... Böyle bir mekik dokuma süreci. Anlatınca göz korkutuyor biliyorum ama gözünüz korkmasın sadece birkaç saat sürüyor.

Çaplanmalı mıyız?

Artık her şey tamam, resmî olarak çap öğrencisisiniz! Tam bu noktada sorulacak bir soru değil belki ama çift anadal yapmalı mıydık gerçekten? Faydaları ne olacaktı? Ya da zararları?

İlk olarak olumsuz şeylerden bahsetmek istiyorum yani zararları. Aslında zararları kişiden kişiye değişir. Mesela bana tek zararı sosyal hayatımı biraz kısıtlıyor olmasıydı ilk başlarda. Sonra bunu bir düzene soktum ve artık bir zararı yok. Eğer çok kaygılı biriyseniz, işleri zamanında bitirmekle alakalı sorunlarınız varsa ve yüksek tempolu ders çalışmaya karşı dirençliyseniz, üzgünüm ama çap yapmak size göre değil. Gelelim faydalarına. Anadalınız ile

Tuğba KOÇYİĞİT
İstanbul Arel Üniversitesi
Psikoloji
4. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

çift anadalınız ilişkili bölümlerse birçok dersten muaf oluyorsunuz. Kalan derslerde de benzer konular işlendiği oluyor ve siz aşina olduğunuz için zorluk çekmiyorsunuz. Bu derslerdeki faydası. Bunun dışında sosyal ve kurumsal hayatta da faydaları saymakla bitmiyor aslında. Çap yaptığınız için bir farkınız oluyor ve insanlar sizi genelde parmakla gösteriyor. Çok yönlü ve çalışkan olduğunuzun sembolü haline geliyor iki bölüm okuyor olmak. İşverenle görüşmeye gittiğiniz an karşı taraf hakkınızda olumlu şeyler düşünmeye başlıyor. Bu olumlu şeyler işe seçilme sürecinizi hızlandırıyor.

Çevrenizden duyduğunuz ilk soru genellikle şu oluyor: "Çap yapmak çok zor mu?" Çap yapınca karşı taraf sizin azminizin farkına varıyor ve işe seçilme oranınız artıyor. Bunlar sadece birer örnek... Çap yapmanın her anlamda faydalarını görebilirsiniz. Sonuçta iki üniversite diploması ile mezun oluyorsunuz okuldan. Bu her yiğidin harcı olmuyor tahmin edersiniz ki.

Ben sizlere nasıl çap yapıldığını, çap yapmanın olası sonuçlarını anlattım, çaplanıp çaplanmamak ise size bağlı.

KARİYER SEÇİMİ

Üniversite öğrencisi olarak hepimizin kafası "İleride kariyerim ne olacak? Ne yapacağım? Nerede çalışacağım?" Gibi sorularla dolu. Ve cevabını bilemediğimiz bir şey. Her şeyden önce bence kariyerin ne olduğunu bilmek lazım. Aslında kariyerin birçok anlamı ve sorusu var ama ben kendimce şu tanımı doğru buluyorum; kişinin kendisini hayatın içinde ve profesyonel olarak hayatını kazandığı alanda, bir noktadan bir noktaya taşımasıdır. İnsanın kendisini geliştirebileceği, yeteneklerini konuşturabileceği ve en önemlisi severek yaptığı şeydir. Lakin insanlar ne olacağını veya ne yapacağını tam olarak bilmez ve sürekli sorgular. Aslında bu noktada en önemli şey biz kendimizi tanıyor ve ne istediğimizi biliyor muyuz? Çünkü bu sorunun cevabını biliyorsak kariyerimiz, işimiz, mesleğimiz hepsinin cevabını biliriz. Lakin biz gençler artık sevdiğimiz değil de bize en çok para kazandıracak, itibar sağlayacak işlere yöneliyoruz. Bence kendimize saygımız var ise bunu yapmamalıyız. Sonuçta para için, itibar için hiç sevmediğiniz bir şeyi yıllar boyunca yapmak istemezsiniz ve pişman olduğunuzda da zamanınız boşa gitmiş olur.

Kariyer olgusunu bu şekilde düşündüğümüzde, bir kişinin gerçekten kariyer sahibi olup olmadığını anlamanız için bakılacak kriterler açıkça ortadadır:

– Kişi mesleğin saygın olduğunu mu düşünmektedir yoksa mesleğini saygın bir biçimde mi icra etmektedir?

– Kişi mesleğine tüm unvan, terfi ve paradan bağımsız olarak ilk yaptığı günden bugüne neler katmıştır? Herkesin yaptığından farklı olarak ne yapmaktadır?

– Kişi mesleğini icra ettiği dönem boyunca hayatının tamamında neleri geliştirmiştir? Neleri tam da hayatta para kazandığı modele uygun olarak büyütmüş, dönüştürmüş, iyileştirmiştir?

Vereceğiniz cevaplar ya da en azından bu çerçevede düşünmeye başlamak, neyi ne adına yaptığınıza da ışık tutacaktır.

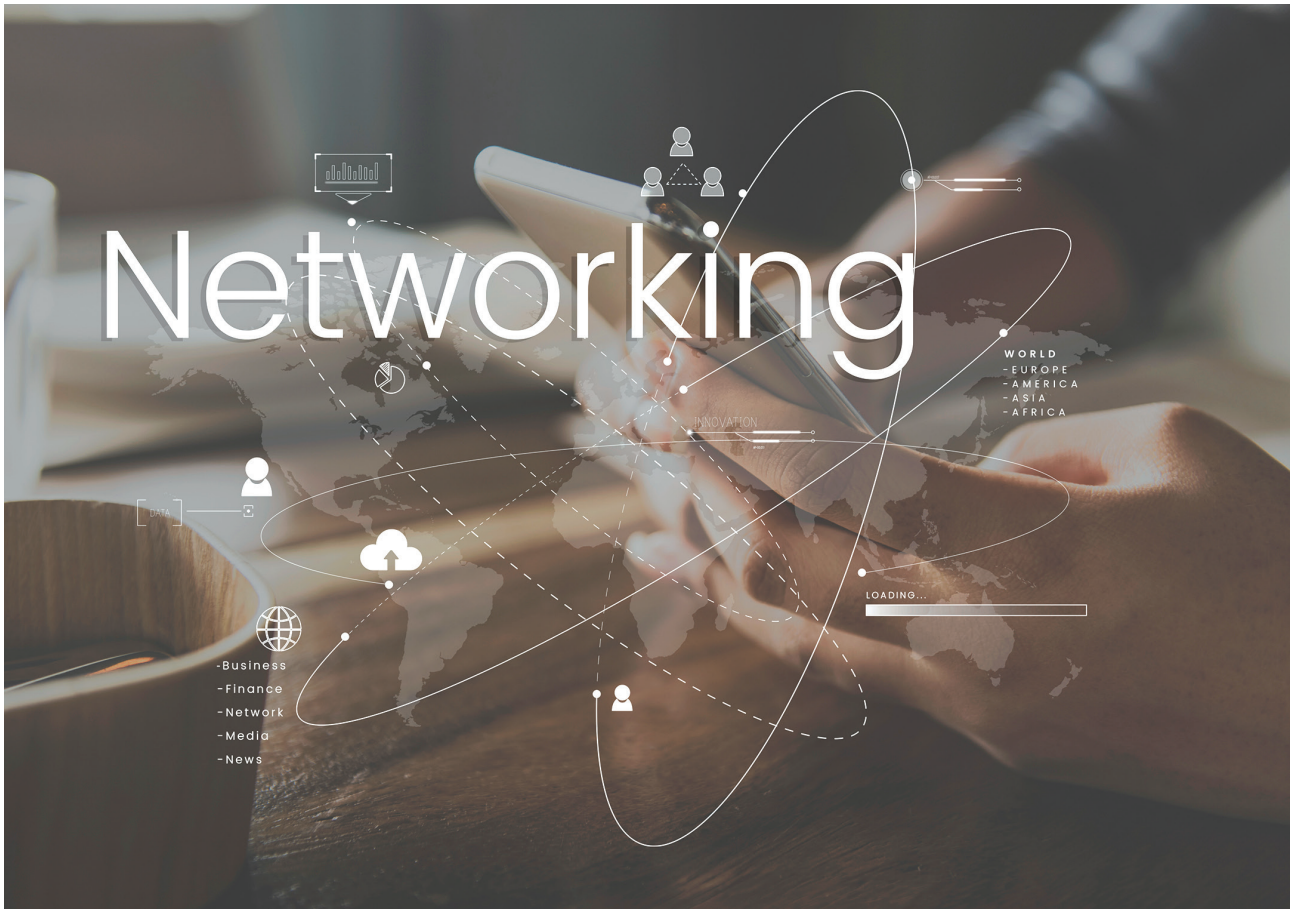

Sultan İrem UYGUN
İstanbul Arel Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler
1. Sınıf Kariyer Elçisi

POPÜLER KELİME NETWORKING

- Network kurmak ne demektir?
- Network nasıl kurulur?
- Networkünüz kadarsınız,
- Networkünüzü geliştirin.

Eminim yukarıdaki cümlelerin çoğunu hocalarınızdan, arkadaşlarınızdan ve katıldığınız etkinliklerdeki konuşmacıların birçoğundan duydunuz. Kendi deneyimlerimden yola çıkarak sizlere kısaca anlatmaya çalışacağım.

Networking nedir?

Öncelikle Networking Türkçede ağ oluşturmak anlamına geliyor. Bu nasıl bir ağ? dediğinizi duyar gibiyim. Karşılıklı fikir, bilgi ve hatta bağlantı paylaşımı yapabildiğimiz, temeli kazan-kazan ilişkisine dayalı sosyal bir ağ. Networking kurmak aslında iş ve sosyal hayatımızda yardım edebileceğimiz ve yardım alabileceğimiz doğru kişilerle iletişim kurmak ve bu iletişimi sürdürmektir. Kısa bir örnekle anlatmam gerekirse katıldığınız bir kariyer etkinliğinde farklı bir üniversiteden biri ile tanışmanız onunla kariyerinizi geliştirmeye yönelik bilgi paylaşımı yapmanız, kendinizden, fikirlerinizden ve yaptıklarınızdan bahsetmeniz tam anlamıyla Networking. Tanıştığınız kişi ise Networkünüz olur.

Network kelimesini duyunca siz de kendinizi biraz geri çekiliyor musunuz? Ben ilk duyduğum zamanlarda sebepsizce kendimi geri çekiyordum. Sonradan bunun gayet normal olduğunu anladım çünkü bize tanımadığımız insanlarla konuşmamız

gerektiği öğretildi. Fark etmeden içgüdüsel olarak kendimizi geri çekmemiz ve tedirgin hissetmemizin bu nedenle doğal olduğu düşünüyorum. Ama networking zaten her gördüğümüz insanla konuşmak, tanışmak, kendimizden bahsetmek değil. Geleceğimize yönelik, iş ve sosyal yaşamımızda destek olabilecek insanları tanımak. Aslında sosyal sermaye dediğimiz şey tam olarak bu.

Network nasıl kurulur?

Network kurmak için çok konuşkan, çok enerjik olmanıza gerek yok hatta söyleme göre sakin yapılı insanların network kurmada daha başarılı olduğu gözlemlenmiş. Çünkü networklerimizi tek tek ve yavaş yavaş kuruyoruz. Network kurmak için sıcak, samimi rahat bir sohbet ortamına ihtiyacınız var. Kendinizi böyle bir ortamda bulduysanız yapmanız gereken tek şey içten, küçük bir merhaba demek. Artık bu ortamı neredeyse her yerde yakalayabilirsiniz hatta katılacağınız kariyer etkinliklerinin hepsinde networking için özel olarak zamanlar yaratılıyor. Kafelerin çoğunda büyük geniş masalar var bunun nedeni öğle aranızda yemek yerken veya kahvenizi yudumlarken network kurmanıza olanak sağlamak. Çünkü ortak alanlar network kurma şansızın yüksek olduğu yerler. Network kurarken dikkat etmeniz gereken birkaç nokta var.

- İhtiyaç halinde network kuramazsınız.
- Networking herkesle tanışmak değildir.
- Doğru insanla network kurduğunuzdan emin olmalısınız.
- Networking kendinizi övmek değildir.
- Karşılıklı fikir paylaşımına açık olmanız gerekir.
- Saygılı ve seviyeli bir iletişim yürütmektir.
- Karşınızdaki kişiye alan açmanız gerekir.

Network kurdum peki nasıl sürdüreceğim?

Oldukça basit. Çünkü hayatımızda sosyal medya var. Özellikle Linkedin networking için biçilmiş kaftan. Tanıştığınız kişilere kartvizit vermek ve onlardan kartvizit almak doğru bir adım ama tanıştığınız kişiyi Linkedin üzerinden takip etmek daha sürdürülebilir bir ilişki kurmanızı sağlayacak çünkü tanıştığınız kişi terfi aldığında onu tebrik edebilecek, gönderilerini beğenebilecek, yorumlarınızı paylaşabilecek ve yeni bir işe başladığında iyi dileklerinizi gönderebileceksiniz. Bu şekilde ilişkiniz hep sıcak kalacak ve aklınıza bir fikir geldiğinde o kişinin size yardımcı olabileceğini düşünürseniz kişiden aldığınız kartvizit üzerinde yazan mail adresine ulaşmanız ya da Linkedin'den yazmanız hızlıca dönüş alma şansınızı arttıracak.

Networking oldukça önemli. İnsanlarla iletişimde olmak gelişiminize her zaman katkı sağlayacaktır ama unutmayın networkünüz kadar değilsiniz.

Tuğçe TAZE
İstanbul Arel Üniversitesi
İşletme (İngilizce)
4.Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

MUTLAKA GİDİLMESİ GEREKEN EN ÇEKİCİ 9 SANAT MÜZESİ

- ***Sakıp Sabancı Müzesi***
- ***İstanbul Modern***
- ***İstanbul Arkeoloji Müzesi***
- ***SALT Beyoğlu***
- ***Arter***
- ***Artxistanbul***
- ***Pilevneli***
- ***Pera Müzesi***
- ***Art On İstanbul***

Tüm okurlarımıza selamlar. Ben Furkan. Yukarıda ziyaret etmeniz gerektiğini düşündüğüm müzeleri not aldım. Bu yazıda sizlere Yedinci Kıta konulu 16. Uluslararası İstanbul Bienali'nden bahsetmek istiyorum.

Yedinci Kıta Sanatı! insanın etkilerini, takip ettiği yolları, bıraktığı izleri ve insan-olmayanlarla etkileşimini araştıran bir antropoloji olarak tanımlamış. Konusunu Antroposen Çağı'nın küresel ısınmayla birlikte en gözle görünür sonuçlarından biri olan, Pasifik Okyanusu'nun ortasındaki devasa atık yığınından alıyor. "Yedinci Kıta", 3,4 milyon kilometrekare genişliğinde, 7 milyon ton ağırlığındaki bir plastik yığınından meydana gelmiş. İnsan atıklarının okyanusun ortasında dünyaya yeni bir kıta kazandırdığı bu olay sanatçı, düşünür, antropolog ve çevrecileri bir araya getirmiş. Yerli yabancı altmışa yakın sanatçının eser verdiği geniş kapsamlı sergi, 4 Eylül-10 Kasım 2019 tarihleri arasında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Fakültesi, İstanbul Resim ve Heykel Müzesi, Pera Müzesi ve Büyükada'da ücretsiz olarak ziyaret edildi. Abdülmecit Efendi Köşkü'ndeki İçimdeki Çocuk Sergisi de bienal kapsamında sanatseverlerin talepleri ile süresi uzatılarak ziyaretçi ağırladı.

Sanatın ekolojik sorunlar, bilim ve sosyolojik vakaları bir araya getirmesi beni cezbetti. İnsanların her yıl bienale karşı gelişen tutumu da hoşuma gidiyor. 15. İstanbul Bienali'nde de "İyi Bir Komşu" teması vardı örneğin. Aslında somut ve dahilimizde gelişen problemlerden doğan temaların bir dışavurumları. Her toplumda olduğu gibi bunları anlatacak olan grup da sanatçılar, düşünürler ve bilim insanları. Çünkü olaya etiketsiz ve salt benlikleriyle yaklaşabilirler. Yani bir olayı değerlendirirken bencillikle ideolojik kurum ve meslek gruplarının dayatmasıyla değil, insaniyetle bakabilirler. Atatürk' ün dediği gibi herkes siyasetçi olabilir belki ama herkes sanatçı olamaz. İşte bundan dolayı çok iş düşüyor genç kesime.

Açıkçası içinde bulunduğumuz coğrafya veya bir takım içimizi yakan olaylar, insanlara ders vermesi açısından belki iyi bir şey, belki olması gerekendir. Ancak bazen düşünüyorum da acaba hali hazırdaki şartlarımız daha farklı olsaydı, ne değişirdi şimdilerde? Yoluna koymuş olur muyduk bazı şeyleri?

Bienali gezerken hem üzüldüm hem de etkili dersler çıkardığımı düşünüyorum. MSGÜ Resim ve Heykel Müzesi'nin son katında Ylva Snörfrid adlı İsveçli bir sanatçı vardı. Kızları ve ev eşyaları ile bir süreliğine oraya yerleşmiş, ayinsel çalışmalar üretiyordu. Bu yaptığı asla eğreti değildi hatta kendine has bir çalışma tarzına sahipti. Gerçekten etkilendim ve favorilerim arasına da itinayla yazdım. Hayatımın her döneminde her anında sanat vardı. Kendimi bu şekilde sanatla beraber ifade edebildiğimi hissediyor ve düşünüyorum. Böyle de mutlu oluyorum. Peki ya siz? Sizi siz yapan yanınızda, sanatın yeri var mı?

Furkan YILDIZ
İstanbul Arel Üniversitesi
Görsel İletişim Tasarımı
1. Sınıf Kariyer Elçisi

İŞ BULMA, İŞ YARAT

Mezun Oldum. Peki, İş Nerede?

Hepimizin aklındaki soru "Bu bölümü bitirdim peki, iş bulabilecek miyim?"

En çok başvurduğumuz yöntem ise kariyer portalları üzerinden başvuru yapmak. Bu bize ne kadar fayda sağlıyor? Ya da biz, bize fayda sağlayabilecek CV'yi oluşturabiliyor muyuz? Ülkemizde 2018-2019 yıllarında eğitim gören 2 milyon 829.430 ön lisans, 4 milyon 420.699 lisans öğrencisi bulunmakta. Senin onlardan farkın ne? İşte bu farkı inşaa edebileceğimiz en güzel yer üniversite. Network kurabileceğimiz, iş dünyasından insanlarla direk iletişim kurabileceğimiz, kendimize staj ve çalışma imkanları yaratabileceğimiz ve bunun için minimum enerji ve zaman harcayacağımız yer üniversitemiz. Peki biz bu imkanları nasıl elde edebiliriz?

ARELKAM. Düzenlemiş olduğu eğitimlerle hem kendinizi geliştirebilir hem de CV'nize ekleyebileceğiniz birçok sertifika ya da katılım belgesine sahip olabiliriniz. Özellikler her yıl düzenlenen Kariyer Günleri sayesinde bir çok iş insanıyla birebir iletişim kurabilir, gönüllü veya zorunlu stajlarınız için bir çok imkan yakalayabilirsiniz. Bu tanışmaları biraz daha aktif bir iletişime çevirmek için Linkedin kullanabileceğimiz en iyi ağlardan birisi. (Nasıl kullanacağım ben bu Linkedin'i dediğinizi duyar gibiyim. Ee bununda eğitimini veriyor Kariyer Merkezi. Kaçırmayın takipte kalın.)

Gelelim nasıl iş bulacağımıza. Belki de iş bulmamız değil iş yaratmamız gerekiyordur. Sanırım bu noktada önemli olan bir mesleği yapmak için bölümünü okumak değil, o bölümden elde ettiğimiz bilgi ve donanımın bize yarattığı alanları bulmak, görmek, deneyimlemek. Belki de mesleğinizle hiç bağlantısı olmadığını düşündüğünüz bir alanda, size olan ihtiyacı görüp öncü olmak... Sadece karşınıza çıkan sorunları, öğrendiklerinizle harmanlamanız ve mesleki alanınızın farkında olmanız yeterli. Unvanınız hayat boyunca sizinle, peki kim demiş bir diyetisyenin sadece hastanede çalışabileceğini, bir hemşirenin hayatı boyunca iğne yapacağını veya bir aşçının tek meziyetinin yemek yapmak olduğunu? Mesleğinize biçilen kalıpları aşmak sizin elinizde. Siz kendinizi geliştirirseniz, mesleğiniz de sizinle gelişir.

Bunu ufak bir örnekle somutlaştıralım. Bir hemşirenin 15 yıllık kariyerinden bahsedelim biraz.

1998 İstanbul Üniversitesi ön lisans Hemşirelik mezunu bir hemşire. Bir süre klasik bir hemşirelik hayatından sonra kendisine yeni bir kapı açtı. Enfeksiyon Hemşireliği. Ee kim demiş hemşire sadece hasta bakar, iğne yapar, doktorun verdiği tedaviyi uygular diye. Amerika'ya gidip orada olan çalışma sistemini öğrenip bir benzerini ülkemizde hayata geçirmek için çalışmalar yaptı. Birçok uluslararası dergide makale yazdı, kendi mesleğini anlatan bir kitap yazdı, birçok hastalık hakkında bilimsel çalışma yaptı ve alternatif sağlık materyali tasarladı (evet tasarım bir hemşirenin işi değil ama sonuçta uygulamada neye ihtiyaç olduğunu bir hemşireden daha iyi kim bilebilir ki?). Sanırım mesleki bilgisini sadece bu alanda kullanmak ona yetmedi. Yönetsel olarak hastanede hemşirelik ayağını bilen bir yönetici eksikti. Şuan bir hastanede Direktör Yardımcısı. Sanırım iş ilanlarında yönetici olarak hemşire arayan bir hastane göremezsiniz. O bu eksikliği gördü. Kendisini buna göre yetiştirdi. Bilgilerini ne yönde kullanabileceğinin farkındaydı. Kendisine ve meslektaşlarına hastanede çalışabilecekleri yeni bir pozisyon açmış oldu.

Bir diyetisyen adayı olarak şunu söyleyebilirim ki kalıplaşmış bir meslek alanında çalışmak zorunda değilim. Tek yapmam gereken çalışmak istediğim alanda, bana nerede ihtiyaç var bunu görmek, kendi iş alanımı kendim sağlamak.

Siz kendinizi geliştirirseniz, mesleğinizi ve çalışma alanlarınızı da geliştirirsiniz. Sanırım işin en büyük tatmini de, arkanızdan gelen yeni meslektaşlarınıza öncü olmak. Bence Sen Öncü Olabilirsin!

Betül ARPA
İstanbul Arel Üniversitesi
Beslenme ve Diyetetik
4. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Kurumsallaşmama Girişimi

SPOILER ALERT! (Okuyacağınız yazı çokça tavsiye, şahsi görüş ve temenni içerir.)

Gereklilikler ve beklentiler, kişinin hayatını şekillendirmesinde belki de en fazla rolü olan iki kelime. Peki sizin için anlamları ne? Bunlar, duyduğumda beni geren kelimeler. Üniversite hayatımın son dönemine girdiğim bu süreçte, belki de en fazla duyduğum soruya sebebiyet veren iki basit kelime. Mezun olunca ne yapacaksın? Herhalde her son sınıf öğrencisinin laneti haline gelmiş bir soru. Benim için ise cevabı basit "kurumsal hayata girmeyeceğimi biliyorum". Toplumun gereklilikleri ve beklentileri, bana sorarsanız, insanın hayattaki en büyük ayak bağı.

Günümüz yaşantısında üniversiteden mezun olan her bireyin yapması beklenen ilk şeyle başlayalım, işe girmek; etrafınızdan şu sözleri duymaya çok alışık olduğunuza eminim "maaşı iyi olsun, sen zaten yeni mezunsun çok para vermezler, köklü bir firma olsun" vs. Başka bir bakış açısı, "özel sektör adamı bitirir en iyisi devlete gir hem işin de maaşın da garanti". Daha mezun olmadan beynimize ekilen bu fikir tohumları yüzünden büyük resmi göremiyoruz. Evet gerçekçi birisiyim. Hayatımızı idame ettirebilmemiz için çalışmak ve para kazanmak zorundayız. Ama ben bu sisteme ayak uydurmaktansa, değiştirmeyi isteyen taraftayım. Girişimcilik. Bu kelime size ne çağrıştırıyor? İlk duyduğunuzda "ohoo" der dediğinizi duyar gibiyim. Aslında bu negatif bir şekilde hep zor ve imkânsız olduğu düşünülerek, kafamıza ekilmiş diğer tohumlardan biri sadece. Küreselleşen ve devamlı gelişmekte olan dünyada en fazla ihtiyaç duyulan ve eksiği çekilen şeydir YENİ BİR FİKİR. Farkında değiliz ama biz (öğrenciler) bu fikirlere en çok sahip olan kişileriz. Hiç kahve içerken ya da dizi izlerken yaptığınız şeyi durdurup neyin eksik olduğunu düşündünüz mü? Kalabalık arkadaş grubunda insanları sorulara boğmak en sevdiğim oyunlardan bir tanesidir. En sevdiğim soruyu tahmin etmek çok güç olmasa gerek. "Öğrencilik hayatında eksikliğini duyduğun şey ne? Eksiklik sence ne ile doldurulmalı?" Birkaç kişilik gruptan çıkacak fikirlere kendiniz bile inanamayacaksınız. Biz modern ve her zaman yeniliklere açık beyinleriz ama belki de bunu da en kötü kullanan jenerasyonuz. Bugün yaşadığımız toplumda, üç üniversite mezunundan biri işsiz. Sabaha kadar konuşsanız bitmez sebepleri. Neden sabaha kadar neler yapabileceğimizi, ne tür girişimlerde bulunabileceğimizi konuşmuyoruz? Olmayanı veya olanın en iyi halini yapan, hayata geçiren neden olmayalım? Bu sürecin diğer yollara göre biraz daha zorlu olduğunun farkındayım ama unutmayın ki kolaylaştırmak da sizin elinizde.

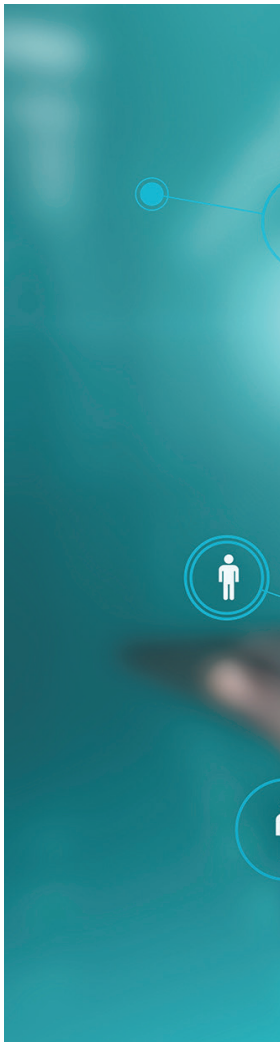
Birçok firma ve hatta devlet girişimcilik fikirlerine fon ayırmakta. Siz sadece isteyin yeter. Bu sürecinizde sizlere yardımcı olacak bir kitap önerisinde de bulunabilirim. Tony Hsieh'in Mutluluk Dağıtmak kitabı. Kişisel tecrübelere dayanan ve yalın bir dili olan bu kitabı umarım okumaya fırsat bulursunuz. Son olarak, fikirlerinizin ve hayallerinizin çok değerli olduğunu hiçbir zaman aklınızdan çıkarmayın ve unutmayın ki bugün harekete geçmediğiniz her an yarınınızın pişmanlığı olabilir.

Sude KALMAN
İstanbul Arel Üniversitesi
Endüstri Mühendisliği (İngilizce)
4.Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Biz Sizi Arar ız º

"Dünyada kusursuz iki insan vardır. Biri ölmüştür, diğeri de doğmamıştır."
- Çin Atasözü.-

Hepimizin, bırakın dört kolu sekiz kolla içine girmeye ve tutunmaya çalıştığı iş dünyasına giden yolda, karşımıza çıkan ilk kapıdan bahsedelim biraz. Peki, nedir bizi zorlayan bu kapı?

İnsan Kaynakları

Özellikle üniversite hayatına yeni atılmış gençlerin çoğunda algısal olarak "biz sizi ararız" deyip geçiştirildiği bir departman olarak bilinen insan kaynakları aslında nedir? Neler yapar? Bize neden "biz sizi ararız" der? Gelin bu soruların cevaplarını kurcalayalım biraz.

Nedir Bu İnsan Kaynakları?

Durumu teknik bilgilerle açıklamak yerine kendimizi biraz duruma katıp düşünelim.

Farz edin ki bir işletmeniz var; önünüzdeki on seneyi, yurt dışı hayalinizi, bu zamana kadarki tüm birikiminizi bu işletmeye bağladınız ve hayatınızı daha iyiye evirmek adına bir girişimde bulundunuz. Böyle bir durumda düşüneceğiniz yegâne şeylerden biri kar oranınızı olabilecek en yüksek seviyeye getirmek olacaktır. Buraya kadar her şey çok güzel. Peki ne yaparız da kar oranımızı maksimum düzeye getiririz?

İşte burada devreye profesyonel derecede organize edilmiş ve adeta bir çark gibi işler hale gelmiş belli başlı işletme fonksiyonları giriyor. İşletmenizin yönetim aşamasında ister istemez etki alanında olacağı ve entegre olması gereken birden çok departman oluşacaktır. Örneğin; Finansman, Halkla İlişkiler, İnsan Kaynakları, Pazarlama vs. Bunları tek başınıza omuzlamanız hem sizi hem de işletmenizi yoracak ve sonunda bırakın maksimum kar oranı yakalamayı maalesef iflas bayrağını çekip bu süreci tecrübe etmiş binlerce başarısız girişimci arasında yerinizi alacaksınız. Anlayacağınız üzere bütün bu fonksiyonel süreçleri yöneten alanında uzman kişiler olması ve profesyonel bir sistem kurulması gerekiyor.

Google'ın eski yöneticilerinden olan Liz Wessel'in çok güzel bir sözü bu durumu şöyle açıklıyor;

"Yaptığın işin uzmanı ol, ama 'uzman' olmadığını hep hatırla."

Şimdi bu departmanlar arasından en önemlilerinden biri olduğunu düşündüğüm insan kaynaklarına gelelim.

Bütün bu bahsettiğimiz fonksiyonel süreçleri yönetecek işgücünü işletmeniz için bulup, tespit edip, değerlendirip, işletmenize katabileceği değeri saptayıp ve hatta bunun için mevcut durumdaki işgücü kadrosunu eğitip geliştirip, işletmeniz için birer katma değer canavarlarına dönüştüren departmandır insan kaynakları.

Bir işletme sahibi olarak müşterileriniz, kar ortaklarınız ve tedarikçileriniz dışında da muhatap olmanız gereken en büyük çoğunluk çalışanlarınız olacaktır. Bahsettiğimiz insan kaynakları departmanı sizin adınıza vizyon ve misyonunuza aykırı olmadan bütün bu ilişkileri düzenliyor, koruyor ve geliştiriyor.

En başından başladığınız bu girişimcilik serüveninde işler yolunda gitti ve büyüdünüz. Artık sizin adınıza çalışan ve bahsettiğimiz kar oranını maksimize etmeye çalışan onlarca çalışanınız var. İşler daha da yolunda gitti ve artık bir o kadar daha çalışana ihtiyacınız var. Bu bir problem değil. İnsan kaynakları departmanı sizin için bu kişileri bulacak, mülakatlara alacak, karakter yapılarını ve işinize katabileceği değerleri saptayacak, bunlar arasından eleme yapacak ve sizin bünyenizde çalışabilecek en nitelikli iş arkadaşlarını organizasyona dahil edecek. Bununla kalmayacak; var olan kadroyu da periyodik eğitimler ve oryantasyon süreçleri ile geliştirecek. Hatta işinde iyi olan çalışma arkadaşlarını belirleyip onları ödüllendirerek şirketinize duydukları aidiyet duygusunu ve çalışıp kazanma, dolayısıyla size kazandırma hırslarını ateşleyecek. Üzerinizden kalkan yükün ve durumun size sağladığı avantajın farkında mısınız?

2016 yılında İstanbul'da yapılan bir "İnsan Kaynakları Zirvesi'nin" sloganı (aynı adlı bir kitabı da bulunan) Yves Morieux ve Peter Tollman'in Smart Simplicity idi. Yani AKILLI SADELİK.

Şimdiye kadar anlattıklarımız girişimci gözünden durumun pozitif tarafları ve bunlar kulağa çok hoş geliyor. Şimdi bahsettiğimiz insan kaynakları departmanıyla sürekli olarak muhatap olan bizlerin bakış açısıyla yeniden konuya bakalım ve bu kısa empati yolculuğunu bir değerlendirelim.

İnsan kaynakları departmanı katma değer sağlayabilecek çalışma arkadaşlarını işletme bünyesine dâhil ederken maalesef ki bu sürece dâhil olmaya çalışan kişilerden birçoğunu elemek durumunda kalıyor. Bunun farkında olmamak elde değil. Ancak bu süreçte daha önce de bahsettiğimiz gibi insan kaynakları departmanı, adında yer alan "insan" faktörünü biraz daha iki taraflı değerlendirebilir ve "biz sizi ararız" gibi umut verici ama ucu açık bir cümle kullanmayı rafa kaldırmayı deneyimleyebilir. Takdir edersiniz ki her insan başvuru sürecine dahil olduğu her oluşumda olumlu veya olumsuz bir cevap bekler ve bunu talep eder. Bugün bu yöntemin, iş arayışında olan kitle üzerindeki olumsuz etkisini fark edip bu konuda harekete geçen işletmeler mevcut. Ama temennimiz ve talebimiz bunun sıfıra yakın oranda gerçekleşmesi. Verimli bir mülakat sürecinin ve birlikte çalışma potansiyeli olan insanlarla kurulan iş ilişkilerinin temel yapı taşlarını bu tür psikolojik etkileşimler oluşturuyor.

Hepimizin yüzeysel ve tahmini öngörülerle değerlendirip yorumlamaya çalıştığı insan kaynaklarına yaptığımız bu küçük çaplı eleştirinin aslında psikolojimiz üzerinde nasıl etkiler uyandırabileceğini tahayyül edebiliyoruz. Tüm bu süreçlerin en normatif haliyle yaşanması dileğiyle.

Taylan Özgür AKIN
İstanbul Arel Üniversitesi
İnsan Kaynakları Yönetimi Programı
1.Sınıf Kariyer Elçisi

ENGLISH TANDEM

Ece KAVUT
İstanbul Arel Üniversitesi
Mütercim Tercümanlık
3. Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Merhaba! Sizlere üniversitemizde bulunan Erasmus Kulübü'nün düzenlediği ve benim de koordinatörü olduğum "English Tandem" den bahsetmek istiyorum. Yaklaşık dört yıldır faaliyet gösteren bu aktivite ile neler kazanacağınızı ve işleyişi hakkında sizlere bilgi vermek istiyorum.

Tandem, aslında iki kişilik bisiklet demek. Bizler bu kelimeyi karşılıklı diyalog ve kültür alışverişi olarak ele alıyoruz. Neler yapıyorsunuz? dediğinizi duyar gibiyim pazartesiden perşembeye her gün Kemal GÖZÜKARA Yerleşkesi'nde bulunan Gençlik Çalışmaları Merkezi'nde (A107) 17.00-18.00 saatleri arasında toplanıp belirlediğimiz konular dahilinde İngilizce konuşuyoruz fakat bu sizi korkutmasın çünkü biz katılımcılarımızdan herhangi bir seviye beklemiyoruz. Hangi bölüm okursanız okuyun ya da İngilizce seviyeniz ne olursa olsun bizim kapımız hep açık çünkü biz de uzman eğitmen değiliz. Kendi bilgilerimiz dahilinde elimizden geldiğince istekli arkadaşlarımıza yardım ediyoruz. Faydası oluyor mu konusuna gelirsek tabi ki sadece dinlemek için gelen arkadaşlarımız bile bir zaman sonra bir şeyler kazandıklarını hissediyorlar.

Bütün bunların dışında bir diğer faydamız ise Network. Yani hepimizin ihtiyaç duyacağı bir şey. Her bölümden arkadaş edinebilme fırsatı sunuyoruz. Aynı zamanda her Tandem küçük ısınma hareketleri ile başlıyor. Bunlar dans, sandalye kapmaca ve kulaktan kulağa olmak üzere sizleri eğlendirecek ve günün yorgunluğunu biraz olsun almasını umduğumuz aktiviteler.

Biraz da ekibimden bahsetmek istiyorum. Benim haricimde etkinliğimizde on dört moderatör bulunuyor. Kıymetli ve destekçi ekip arkadaşlarımla birlikte her haftaya özel konu belirliyoruz. Bu arada sadece Tepekent değil Sefaköy ve Cevizlibağ Yerleşkeleri'nde de faaliyet göstermekteyiz. Biz aslında küçük bir aileyiz. Siz de ailemizin bir parçası olmak isterseniz kapımız sizlere her zaman açık. Bizleri Gençlik Merkezi'nde ya da Kulüpler Birliği'nde bulabilirsiniz.

Müzikal Yanılgılar

"Müzik; seslerle düşünme sanatıdır." -Jules Combarieu

Ben Taylan. 5 yaşından beri müzikle ilgileniyor, enstrüman çalıp şarkı söylüyorum. Üniversitemiz Müzik Kulübü'nün Başkan Yardımcılığı görevini yürütüyorum. Gelin hayatımda vazgeçilmez bir yeri olan müzikle ilgili bir iki kelam edelim.

Toplumları bir arada tutan belli başlı kültürel değerler vardır. Bu değerler gerek bu toplumların kimliklerini anlayabilmek gerekse içinde bulundukları dönemi ve şartlarını analiz edebilmemiz açısından önemli bir olgudur. En önemlilerinden biri; müzik.

Milattan çok öncelere dayanan bir tarihi var müziğin. Delikli kemiklerden yapılan ilkel flütlerden başlayıp günümüz elektronik müzik sistemine kadar uzanan bir yolculuk. Merak etmeyin o kadar geçmişe gitmeyeceğiz. Konuya biraz daha yerel bakacağız ve müziğin kategorisel olarak sınıflandır.

Müzik; hepimizin bildiği gibi bir sanat türü ve öznel reaksiyonlar doğrultusunda gelişiyor ve şekilleniyor. Toplumlar geliştikçe ve bildiğimiz o mağara hayatından kasabaya, kent yaşamına geçildikçe oluşmaya başlayan bu kültürel değerler de ilk halleri gibi kalmıyor. Değişen insan profilleri bu kültürel değerlerden biri olan müziği de orantılı olarak değiştirmiş. Bu da müziğin sınıflandırılması ihtiyacını doğurmuş. Kimileri daha ritim ağırlıklı yüksek tempolu müziklerden keyif alıyorken kimileri daha ağır tempolu ve renk enstrümanların hâkim olduğu müziklerden keyif alır hale gelmiş. İnsanların dinlemekten keyif aldığı müzik türüne göre bu müzikleri üreten insanlar, yaptıkları müziğe hem yaşadıkları koşullara hem hissettirdikleri duygulara göre isimler vermeye başlamışlar. Ör: HipHop, Rap, Jazz, Country, Pop... Başta söylediğim gibi konuya biraz daha yerel bakalım istiyorum ve Türkiye'de müzik nasıl sınıflandırılmış ve ne kadar doğru sınıflandırılmış?

Türkiye'deki müzikal yapıya baktığımız zaman karşımıza (günümüz ağırlıklı söylemek gerekirse) onlarca müzik türü çıkıyor. Örnek vermek gerekirse Türk Sanat Müziği ve Türk Halk Müziği. "Sanat" ve "Halk" gibi iki kavramın karşısına "Sanat Olmayan" ve "Aristokrasi" kavramları otomatikman gelmiş oluyor. Biri sanat içeren bir müzik diğer tüm müzikler ise sanattan payını almamış müzikler gibi. Düz bir mantıkla bakınca bu kavramlar başka türlü anlaşılmıyor.

Bu durum rock müzik konusunda da geçerli. "Rock müzik nedir?" sorusuna verilecek cevaplar İngiltere'de veya Amerika'da belliyken ülkemizde bu konuyla ilgili ciddi sorunlar var. Bizde elektrogitarın duyulduğu her müzik rock olarak algılanıyor. Sanki günümüzden 40-50 yıl önce, Türkiye'de çok büyük bir rock dünyası varmış gibi anlatılıyor. İlginç olan da bu konuda kitaplar yazılıyor, seminerler düzenleniyor. MFÖ'den tutun Cem Karaca'ya, Gökçen Kaynatan'dan tutun Edip Akbayram'a kadar sanki herkes aynı müziği yapmış gibi anlatılıyor. Bu büyük bir yanılgı. Tabii bunların dışında bir de dünyada eşi, benzeri olmayan tanımlamalar da ortaya çıkıyor. Mesela son yıllarda "saykodelik" gibi bir kavram öğrendik. Orijinali "psychedelic" olan bu kavram, rock müzikte özellikle bir dönemi anlatmak için sıklıkla kullanılır. Psychedelic Rock; 1960'lı ve 1970'li yıllarda birçok örnekleriyle var oldu. Pink Floyd, Jimi Hendrix, Jefferson Airplane, Led Zeppelin gibi örnekleri ile var olan bir müzik türüydü. Psychedelia teriminden türeyen bir kavram. Türkçeye deforme olarak ve uydurularak çevrilmiş haliyle "saykodelik. Bununla da kalınmadı; Anadolu Psychedelic Rock diye bir akım daha uyduruldu. Türkiye'de saykodelik bir dönem varmış, herhalde Kaf Dağı'nın ardında ya da Olympos Dağı'nın zirvesinde bir yerde olsa gerek. Türkiye'de doğru yazılışı ile "psychedelic" bir dönem var mıydı ya da hiç oldu mu?

Resmin geneline bakacak olursak; bu müzik türleri ile ilgili yapılan sınıflandırmaların doğru ve realist bir mantıkla yapılmaması; aslında var olmayan bir insan profilinin temsiline veya böyle bir profil oluşmasına yol açabilecek kadar sakıncalı bir durum. Toplumların kültürlerini doğru idrak etmesi ve yaşayabilmesi adına bu tür sınıflandırmaların çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Emil Zeig'in dediği gibi: "Müzik; duygularımızın en açık dilidir."

Müzikle Kalın!

Taylan Özgür AKIN
İstanbul Arel Üniversitesi
İnsan Kaynakları Yönetimi Programı
1. Sınıf Kariyer Elçisi

Milyonlarca yürek, tek bir soru: "Hocam bu öğrendiklerimiz ne işimize yarayacak? "

Tüm öğrencilerin okulda öğrendiği birçok şey için sorduğu ve asla tatmin edici bir cevap alamadığı bir soru. Evet ben de o öğrencilerden biriyim. Eğitim hayatım boyunca okulda öğrendiklerimin günlük hayatımda, iş hayatımda ne işe yarayacağını defalarca sordum kendime ve hocalarıma. Sonunda tatmin edici cevaplar olmadı hiçbiri benim için. Bu, hocalarımızın açıklayamamasından kaynaklı değildi. Asıl sebep henüz iş sahasına girmemiş ve uygulama kısmını görmemiş olmamdandı. İş hayatına girdiğimde, öğrendiklerimi uygulamaya başladığımda anladım işin gerçeğini. Görmemiz gereken gerçek şu: İş hayatında yaptıklarımız, bizlerin 'gereksiz ve fazla' olarak adlandırdığı okul bilgilerinin uygulamasıdır. Derslerde verilen bilgileri sırf sınavı geçebilmek adına ezber yaparak yolunuza devam ederseniz iş hayatına girdiğinizde ve uygulama kısmına geldiğinizde işler sizin için tam bir kaosa dönüşüyor.

Bir bankacı düşünün; finans, muhasebe derslerini bilmeden mezun olmuş. Bilanço, nakit akışı, kâr zarar dengesinin ne olduğunu bilmiyor. Bir İK'cı düşünün; örgütsel davranış, insan kaynakları, muhasebe dersini önemsememiş ezber yapıp geçmiş, mezun olunca da haliyle unutmuş ezberlerini. Mülakat gerçekleştirirken adaya nasıl davranacağını bilmiyor, iş yerinde davranışsal bazda oluşabilecek sorunları nasıl yöneteceğini bilmiyor, bordrolama kısmını öğrenmekte zorluk çekiyor. Çünkü insan kaynakları ve muhasebe dersine girmemiş, hiçbir bilgisi yok.

Bir inşaat mühendisi düşünün Autocad, şantiye yönetimi, malzeme bilgisi derslerini önemsememiş hatta belki de derslere bile girmemiş ama bir şekilde geçmiş. İş hayatına girdiğinde işte o panik ortamında buluyor kendini. İçinizden şunu söylüyor olabilirsiniz: Ben bunları işe başladığımda da öğrenebilirim? Evet herkes birçok şeyi öğrenebilir, herkesin elinin altında bir telefon bir bilgisayar var ya da birçok alan için organize edilen eğitimler,

kurslar, seminerler var. Ya da kendinizi direkt olarak iş sahasına atarak da gelişebilirsiniz. Bahsettiğim şeyler hayatınızı kolaylaştıracak şeyler aslında. Örneğin; bir iş yerine mülakata gittiğinizde işe alınmanız için karşınızdaki yetkili kişiyi etkileyecek bilgiler sizlerin hem okulda öğrenmiş oldukları hem de deneyimlerinizdir. Siz 2, 3, 4... kaç senenizi üniversite hayatında geçirmişsiniz zaten, orada öğrenebilme fırsatınız varken bomboş bir üniversite hayatı geçirdikten sonra işe başlayıp kendinizi göstermek, para kazanabilmek yerine tüm zamanınızı kurslara mı ayıracaksınız? Zaman kaybı olmayacak mı?

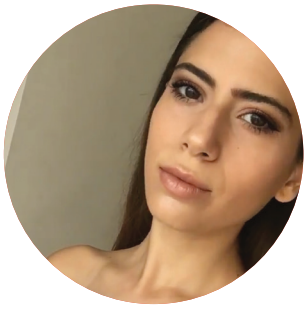
Okulda öğrendiğimiz her şey tam anlamıyla tabii ki de iş hayatında yeterli olmayacaktır. Hiçbir şey bilmeden mezun olmak yerine kendinize bir temel oluşturup kurslara, eğitimlere katılmak sizleri daha hızlı bir şekilde geliştirecek ve başarıya ulaştıracaktır.

İşe başladığınız zaman kendinizi geliştirmeye, yeni şeyler öğrenmeye devam edeceksiniz çünkü öğrenmenin ve gelişimin sonu yoktur. Okulda öğreneceğiniz bilgiler sizlere temel oluşturmak adına vardır. AA, BA, BB, CB vs. ne fark eder? Öğrendiniz mi? Uygulayabilecek bilgiye sahip misiniz? Kendinize katmış olduğunuz en küçük bir bilgi bile sizin öğrenme becerinizi arttıracak ve zamanla kendinizi daha hızlı ve daha kolay bir şekilde geliştirmenizi, uygulamaya koymanızı sağlayacaktır. Okulda görmüş olduğunuz her ders sizin günlük hayatınızda da iş hayatınızda da ön plana çıkmanızı sağlayacaktır.

Öğrenmeye açık olun, dersleri sadece bir harf notu olarak görmek yerine 'bunları nasıl uygulayabilirim' düşüncesini kendinize felsefe edinin. Bilgileriniz sizleri hızlandıracak, ön plana çıkaracak, kendinizi iyi ve başarılı hissettirecektir. Bahsettiğim şeylerin gerçekleşmesi sonucunda mutluluğu da hissedeceksiniz. Öğrenmek bir anlamda mutluluktur aslında. Öğrenin, gelişin, uygulayın ve başarın; sonrası MUTLULUK!

UYGULA

Özge BAŞKAN
İstanbul Arel Üniversitesi
İşletme (İngilizce)
4.Sınıf Profesyonel Kariyer Elçisi

Yüksek Öğretime Giriş Dersi RÖPORTAJI

Yorgunluğun göze gelmediği anlar vardır. Herkes mutlaka yaşamıştır... Biz de o anlardan birisindeyiz aslına bakarsanız. Şundan bahsediyorum, adım adım ilerlediğimiz ve birçok etkinlik yürüttüğümüz bir dönemin sonundayız. Ben Cemal BALGI, Yüksek Öğretime Giriş dersi kapsamında kısmi zamanlı öğrenci olarak Yüksek Öğretim Koordinatörlüğü'nde çalışıyor ve ArelKam Kariyer Elçisi olarak da görev yapıyorum. Tabii biz büyük bir ekibiz, fakat birden fazla yürüttüğümüz etkinliklerimizde yoğun olarak okulumuz öğrencilerinden Betül ARPA ve Serkan TAŞDELEN arkadaşlarımla birlikte çalıştık. Kendileri de hem kısmi zamanlı çalışan hem de elçi olarak devam etmekteler. İsmini anmadan geçemeyeceğim birisi de var ki doksan etkinliğimizin hepsini hatasız bir şekilde reji ve sahne önünde Ses ve Işık Uzm. Yard. Uğur ÇALIK'ın yardımları sayesinde tamamladık. Buradan ekip olarak kendisine de teşekkürlerimizi iletiyoruz. Son olarak her heybetli dağın desteği olduğu gibi bizim de en büyük destekçilerimiz Kuyumculuk ve Takı Tasarım programı öğretim görevlileri Hakan AKTUĞ ve Elanur GÜNER hocalarımıza da teşekkür ederiz. Bu kadar teşekkür ve işin iç yüzünü size aktardıktan sonra ayrıntılar için değerli hocamız Yüksek Öğretime Giriş dersi koordinatörü Öğr. Gör. Elanur GÜNER'le yaptığımız röportajımıza geçelim.

Hocam merhaba biraz kendinizden ve Yüksek Öğretime Giriş dersinin oluşumundan bahseder misiniz?

Merhabalar Cemal ben Öğr. Gör. Elanur GÜNER El Sanatları Bölüm Başkanı / Kuyumculuk ve Takı Tasarımı program sorumlusu olarak İstanbul Arel Üniversitesi Meslek Yüksekokulu'nda görev yapmaktayım. Aynı zamanda bu yıl güz dönemi'nde de Yüksek Öğretime Giriş dersi koordinatörü olarak da görevime devam etmekteyim.

Bu dönem sayın Rektörümüz Prof. Dr. Argun KARACABEY'in önerisi ile öğrencilerimize vizyon ve farklı alanlarda bilgi kazandırmak amacıyla müfredata konulan "Yüksek Öğretime Giriş Dersini" sayın Rektör Yardımcımız Prof. Dr. Kadir DABBAOĞLU ve Dr. Öğr. Üyesi Kenan DUMAN ile birlikte alt yapı çalışmalarını yaparak hayata geçirdik. Bu süreçte özellikle bana her daim destek ve yardımcı olan ekip ruhuyla çalışmaktan zevk aldığım sizlere sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Başarılı işler ekip işidir her zaman bunu savunmuşumdur. Bu yüzden yaşasın ekip ruhumuz!

Yüksek Öğretime Giriş dersi nedir?

Yüksek Öğretime Giriş dersi Arel Üniversitesi'nin bir fakültesine veya meslek yüksekokuluna yeni kayıt yaptıran her öğrencinin alması gereken 1 (bir) AKTS değerine sahip zorunlu bir derstir. Öğrencilerin bu dersten alacakları not, katıldıkları etkinliklerden topladıkları puanlarla belirlenir.

Yüksek Öğretime Giriş dersinin amacı ve içeriğinden bahseder misiniz?

İstanbul Arel Üniversitesi öğrencilerinin yeni başladıkları üniversite yaşamına uyum sağlamalarını kolaylaştırmak, üniversitenin fiziki, akademik ve sosyal yapısını tanımasını, kendilerine sunulan hizmetlerden etkin olarak yararlanmasını amaçlar.

Bu ders öğrencilerin üniversite yaşamına uyum sağlayacak ve gerekli yetkinlikleri kazandıracak içeriğe sahiptir. Bu kapsamda ders, üniversite, fakülte, bölüm oryantasyonu, öğrencilerin akademik ve sosyal gelişmelerine katkı yapacak etkinliklerden oluşmaktadır. Aynı zamanda Yüksek Öğretime Giriş Dersi'nde öğrencilerimizin farklı alanlardaki insanlardan, seminerlerde eğitim alıp vizyonlarına katkı sağlayarak geliştirmelerini hedefliyoruz.

Yüksek Öğretime Giriş Dersi bahar döneminde de yapılacak mı?

Yüksek Öğretime Giriş Dersi sadece güz döneminde yapılan bir derstir. Bu yüzden gelecek yıl güz döneminde tekrar yapılması planlanmaktadır. Müfredat gereği birinci sınıfların alması zorunlu bir derstir ama üst sınıftaki öğrencilerimiz de etkinliklerimize katılabilirler. Bununla birlikte üniversitemizde Yüksek Öğretime Giriş Dersi etkinliklerimiz bitse de bahar döneminde yine bölümlerle birlikte öğrencilere faydalı etkinliklere imza atacağız.

Güz döneminde gerçekleşen etkinlikler hakkında genel görüşleriniz nedir?

Güz döneminde Sefaköy Yerleşkesi'nde ilk üç gün Oryantasyon Eğitimi ve ardından yaklaşık doksan adet etkinlik gerçekleştirdik. Sefaköy Yerleşkesi'nde gerçekleşen etkinliklerimiz birinci ve ikinci öğretim eğitimi verdiğimiz için hem gündüz hem de gece olarak planlanmıştır. Meslek Yüksekokulu'nda hem gündüz hem gece olmak üzere yaklaşık bin sekiz yüz öğrenci eğitim almaktadır. Bu öğrencilerin yanı sıra aynı zamanda Kemal GÖZÜKARA ve Cevizlibağ Yerleşkesi'ndeki öğrencilerimiz de etkinliklerimize katılarak farklı görüşlerden eğitim alma hakkına sahip oldular.

Genel olarak hangi konularda eğitim verildi?

Aslında her konuda eğitim verildi çünkü burada yaklaşık kırk program var ve tüm program hocalarımızdan en az ikişer etkinlik rica ettik. Onlar da kendi alanlarına ait en az iki etkinlikle bizlere katkı sağladı. Ayrıca üniversite ya da üniversite dışındaki misafirlerimiz de olmak üzere farklı alanlarda ve güncel yaşamla ilgili çeşitli etkinlikler düzenledik. Böylelikle içerik açısından dolu dolu olan etkinliklerimizi konferans salonunda tamamlamış olduk.

Sizce bu etkinlikler öğrencilerin hangi yetkinliklerini geliştirdi?

Kendi alanları dışında farklı alanlarda eğitim almalarını özellikle sağladık. İlgi alanları ya da güncel konularla ilgili öğrencilerimiz eğitimler aldılar. Örneğin İşkur'un yaptığı bir eğitimde işi nasıl aramaları gerektiği, iş başvurularında İşkur'a nasıl başvurabilecekleri ya da mülakat tekniklerinde hangi sorulara nasıl cevap verecekleri ile ilgili de bilgi aldılar. Bununla birlikte başlarına herhangi bir kaza geldiğinde ilk yardımın nasıl yapılacağını ve bu durum karşısında nasıl davranacaklarını, ilk yardımın ne olduğu hakkında da kendilerini geliştirmeleri sağlandı. Ayrıca Öz Savunma Eğitimi ile dışarıdan birinin saldırması durumunda kendilerini nasıl savunmaları gerektiğiyle ilgili ve bunun gibi birçok konuda eğitim aldılar. Öğrencilerimiz kendi bölümleriyle alakalı özel eğitimlerin yanında genel eğitimlerle birlikte kendilerini geliştirme ve vizyonlarına vizyon katma imkanına sahip oldular.

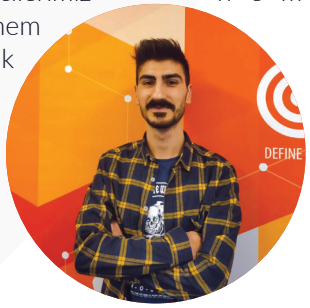
Önümüzdeki yıl öğrencilerin bu tarz etkinliklere katılması ile ilgili neler söylemek istersiniz?

Öğrencilerimizin müfredatlarında bulunan Yüksek Öğretime Giriş Dersi kapsamında katılması zorunlu on bir etkinlik bulunmaktadır. Eğitimlerimizin hem gündüz hem de gece olmak üzere iki ayrı zaman diliminde çeşitli saatlere ayrılarak planlanmasının sebebi öğrencilerin boş vakitlerinde ya da derslerinden sonraki zaman dilimlerinde de etkinliklere katılmasını sağlamaktır.

Ayrıca gelecek yıl düzenlenecek etkinlikler için de muhtemelen yaz aylarından başlayarak bu etkinliklerin planlamasını yapacağız. Bu seneden aldığımız verilerle gelecek yıla daha da hazır halde çeşitli eğitimleri planlayarak, bu eğitimlerin öğrencilerin geleceğine katkı sağlayarak onları geliştirmeye, mesleki alanda ve kişisel gelişim süreçlerinde kendilerini geliştirmelerini hedeflemekteyiz.

Yüksek Öğretime Giriş Dersi kapsamında Arelkam ile bir bağlantı kuruldu mu?

Evet, kuruldu. Hatta ekip olarak da en büyük destekçimiz oldular. Öğrencilerimiz için örneğin staj işlemleri, mülakat teknikleri, özgeçmiş oluşturma, LinkedIn kullanımı, network oluşturma ve işkur'la ilgili eğitimlerimizi Arelkam ile birlikte düzenledik. Bununla beraber Arelkam tarafından düzenlenen bazı sertifika programlarını da Yüksek Öğretime Giriş Dwersi kapsamında yaparak öğrencilerin hem derse katılmalarını hem de bu derse katıldıklarında Arelkam'dan bu etkinliklerle ilgili sertifika almalarını sağladık. Böylelikle öğrencilerimiz hem etkinliklere katılıp hem de hem özgeçmişlerini doldurarak geleceğe yatırım yapmış oldular.

Cemal BALGI
İstanbul Arel Üniversitesi
Meslek Yüksekokulu İşletme Programı
1. Sınıf Kariyer Elçisi

arelkam

kariyer merkezi

sosyalarel

arelkariyer.arel.edu.tr

arelkam@arel.edu.tr

/areledu | (0850) 850 2735 | arel.edu.tr | Erasmus+ | europass

İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ